

1770

1667, 36^a 4163

2A

CHRISTI SUBVENIENTE BENIGNO SUBSIDIO
ANNUENTE.

MAGNIFICO ICTORUM ORDINE
IN
ILLUSTRI PROPTER SALAM ACADEMIA
PRÆSIDE
DN.

GEORGIO ADAMO STRUVIO,
HÆREDITARIO IN *Uhlstädt* CELEBER-
RIMI NOMINIS ICTO, ACADEMIÆ SALANÆ
ANTECESSORE FAMIGERATISSIMO, DUCUM SAXONIÆ
CONSILIARIO EMINENTISSIMO, FACULTATIS JURIDICÆ SE-
NIORE MERITISSIMO, CURIÆ PROVINCIALIS ET SCA-
BINATUS ASSESSORE GRAVISSIMO,
DOMINO PATRONO ET PROMOTORE JUGI OBSERVANTIÆ
CULTU SUSPICIENDO,

DISSERTATIONEM JURIDICAM
DE
SIMULATIS CON-
TRACTIBUS, .56.

P. P.
CHRISTOPHORUS STOCKIUS,

BARBYENSIS SAXO,
AUTOR.

A. O. R. M. DC. LXVII. DIE MENSE
H. L. Q. C.

JENÆ

Literis JOHANNIS NISL.

ERRATA CORRIGENDAE
 ANNO 1775
 GEORGIO ADAMO STRUVIO
 HARTVIVIO
 RIMI NOMINE
 ANTECESSORUM
 CONSILIO
 DOMINO

DISSERTATIONEM JURIDICAM
 SIMULANTIS
 TRACTATUS
 CHRISTOPHORI WISSENERII

LEIPZIGI
 1775

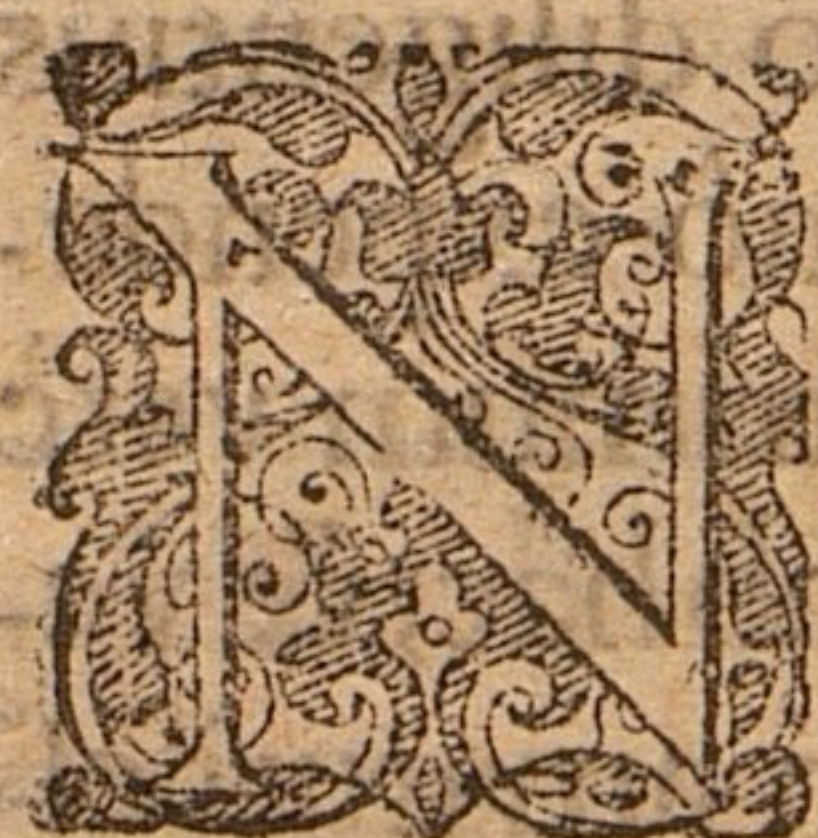
20.

I. N. D. N. J. C.

P R O O E M I U M.

Non solum valde deploranda est Eheu! hodierna nostra ex lapsu primorum Parentum miseria Contracta; inquam nunc tristissimis oculis, innumeras animi foedissimas pro purissimâ ejus antè à Deo inditâ integritate qualitates, invicem aspiciamus; Sed etiam præ reliquis summè detestanda est callida ista simulandi à Diabolo in homines traducta nequitia, quâ primùm tanquam fraudulosus sub pelle serpentina simulator & mendax; Candidissimos nostros in primævo statu Parentes decepit ac postmodùm in omnes ejus posteros undique hoc simulandi vitium disseminavit, ut non immerito corruptam nostram intuentes naturam, de quovis homine cum Tullio dicere cogimur:

Os, Frons, Oculi, Vultus, mentiuntur. Verum enim verò multo magis insuper illi, hodie vituperandi, pariter ac è consortio cordatorum hominum ad Orcum usque condemnandi sunt,

A 2

qui

qui ne semel ex illò deperditam suam agno-
scunt naturam, sed potius omnem navant ope-
ram, quò in hac simulandi arte se perficiant, &
inlgerendis rebus, miris ac variis technis, priva-
tum cum alterius injuriâ commodum sub falsâ
prudentiæ laude quærant. Hi si eò diligentius
fallacis simulationis originem animò expende-
rent, Deumque καεδιογνώσιν acerrimum verè
crederent, sane illicò abhorrerent ab hac, & ve-
ritatem magis quam simulationem amaturi es-
sent. Sed quis mortalium hoc observat? Quis
iram Dei per hanc excitari putat? Quis justitiam
eâ violari animadvertit? Quis societatem, Fi-
dem, Charitatem, ejs usu intempestivo infirma-
ri & plerumq; plane tolli sentit? Totus totò orbis
terrarum simulatoribus est repletus, Simulant
Reges & Populi; Simulant Heri & Servi; Si-
mulant Mariti & Uxores; Simulant Liberi, Ma-
gistratus, Cives, Clerici & Amici, omnesque qui
paululum usum rationis secum sentiunt. Hinc
tot audiuntur in societate hominum perfido-
rum & Hypocritarum querelæ; tot clandestinæ
& tectæ perpetrantur cædes; tot fiunt illicitæ
conventiones; tot existunt læsiones & decepti-
ones, ob quas indies judicium pulsantur fores, ar-
duæque justitiæ ad expellendas & resciel endas
illas

165

illas imploratur auxilium. Quarum cum infinita simulationum genera, praesertim in hac ultima hujus mundi foete ab hominibus tractentur & proferantur; longè praeceteris admodum frequens est simulatio contrahentium & negotiantium, quã saepè citra omnem urgentem necessitatem ex summã malitiã ad defraudandos alios nonnulli se offerunt, iisque bona alterius ad se trahunt, & sic Remp. turbant, maximèque deformant; proinde Leges laude dignas Imperialiq; robore firmatas, & antiqui, & hodierni justitiæ sacerdotes, boni & æqui notitiam profitentes; æquum ab iniquo separantes: licitum ab iniquo discernentes *L. 1. §. 1. ff. de Justitia & Jur.* alacri animo tradiderunt; quibus simulantium iniquitates expellant, metuque poenarum bonos & veraces in gerendis rebus efficiant, eosque iterum quasi ad primævi status pristina officia redigant. Ac licet optandum quidem nunc esset, ut jam quævis Respubl. tales veritatis strenuos haberet cultores, ut non aliter quam sentirent loquerentur, ac sic solo candore naturæ convenientissimo omnia eorum negotia administrarentur & consisterent; tamen aliud, proh dolor! in praxi fieri quotidie videmus. Ne igitur inveterata illa simulandi libido tan-

tum in animis, & dolosis contrahentium instrumentis lateat; sed etiam non tam ex diligenti Magistratum censurâ, quam etiam crebro discursu magis magisque in apicum prodeat. Placuit mihi in amorem veritatis ex tenui & levi hactenus tractatâ juris cultura, de intricatissima simulatorum contractuum materiâ exile quoddam periculum facere, eoque primas ex ea collectas fruges summo justitiæ Autori offerre, ut & Prudentium & Cordatorum virorum memoriæ consecrare. Id verò ut justo fiat ordine, collibuit XI. capitibus hanc materiam comprehendere: ut in I. præmittam quæstionem: An in Contractibus simulationes sint licitæ? in II. Etymologiam, Homonymiam & Synonymiam explicem; III. de Definitione & Divisione brevissime agam. IV. de Personis contrahentibus. V. de Objecto. VI. de Forma. VII. de Fine & effectu. VIII. de eorundem Actionibus. IX. Probationibus & præsumptionibus aliquid dicam. X. quænam iis affinia sint tradam, ac XI. tandem Contrariis adjectis, hunc discursum finiam. Quod dum felici successu fiat: Faxit DEUS Teropt. Maximus, in cuius adiutorium nostros erigimus animos & ingenium. *L. I. princ. C. de veter. jure enucle*: ut quæcunque cogitamus unice in sui vergant gloriam. J. J.

vob.

7. 7.

DISSERTATIONIS JURIDICÆ
DE
CONTRACTIBUS SIMULATIS.

CAP. I.

*Questionem continens: An scil. Simulationes
in Contractibus sint licitæ?*

APHORISMUS I.

Priusquam hanc de contractibus simulatis materi-
am, prout instituti nostri requirit ratio recte aggre-
diar, omnemque dubitandi occasionem qua L. B.
aures meas postea vellicare possit, præripiam: pri-
mū huic discursui convenientem apponere hīc lubet:
quæstionem; An videlicet licitæ sint simulationes in contractibus?
Duo hīc circa hanc quæstionem considerata veniunt, antequam
ad certam deveniamus responsionem. I. Ipsa Contractus natura.
II. Diversus simulationum usus. Ad illam spectat.

I. Conventio, sine vel cum solennitate verborum, quæ con-
tractum iniri de uno ac certo convenire debent placito. Nam
sicuti convenire dicuntur, qui ex diversis locis in unum colligun-
tur & veniunt, ita qui ex diversis animi motibus in unum con-
sentiunt. *L. 1. §. 2. & 3. ff. de Pactis. Calvin. in Lexic. jur. in verb.
Contractus.* Ex his jam illud fluit consequarium; ut eandem con-
trahentes mentem non diversam in id quod unusquisque ex con-
tractu sibi dari aut fieri voluerit, fovere debeant. Si itaque quis
aliud in pectore condit, aliud vero ad decipiendum s. fallendum
profert, tantum abest, ut ex tali conventionem alter intentionis fi-
nem obtinere possit, ut neq; intercedente tali subditâ simulatione
ullum

ullum Contractum celebratum fuisse recte dicatur. Contractus enim nullam patitur mentis discrepantiam E. nec simulationem, cujus objectum est rō significare falsum, quod si apertè alter in contrahente vidisset, nunquam cum eo contraxisset, aut ejusmodi fallaciam extrusisset. Si vero solennitatem verborum exigit Contractus, nulla in eo tunc locum habere poterit simulatio, cum mentem quis certis verbis obstrictus sit declarare, aut si non fiat, Contractus erit invalidus §. 1. *Instit. de V. Obligat. L. 23. ff. de manumiss. testam.*

II. Requiritur etiam in Contractu, Certum Placitum. Hinc notanter in d. l. partes convenire jubentur in idem placitum, h. e. verum, non falsum, aut diversum.

Ast in simulatione est falsum, diversum E. In Contractibus, in quibus, veritas magni æstimatur illa non adhibenda, ferenda. Necessarium enim, inquit, Hornejus, in *Philosoph. Mor.* Conversationis requisitum est veritas, quæ in omni re, verbis pariter ac factis debet coli, imò humanæ societatis vinculum ac coagulum est, qua sublata, contractibus non esset locus, sed auferretur mutuus hominum consensus & amor *Zabnnius lib. 1. c. 1. de Mendac.*

III. Accedere his quoque debet Justitia, & Honestas. Quia commercia & commutationes injustæ jure naturali prohibentur, quippe quod dicitur, ut in Contractibus & Permutationibus æqualitatem servemus, vetatque ne alterum lædamus; Sed in simulatione non est æqualitas, imò plerumque læsio. E. qui per simulationem tales injustas, inæquales, illicitos vult inducere Contractus, in proximum & jus naturæ graviter peccat, & inepte & illicite iis utitur.

APHOR. 2.

Quod attinet deinde diversum simulationis usum: Nolo hic cum Theologis & Moralistis in arenam descendere, qui admodum scrupulosè & anxie disceptare solent; an mendacium, ejusque species simulatio, res licita, aut vitium morale sit aut non. Vid. *Wendelin. & Zabnn. lib. 1. c. 49. n. 2. & 3.* Sed potius me illis adjungo, qui simulationes distinguere & pro objecti ratione, illas licitas l. illicitas pronunciare solent. Quatenus vero illa ad Contractus descendit, sciendum, quod in contrahendo vel ex parte unâ, vel utraque Simulatio committi possit. Si ex una parte;

te; tunc iterum, aut plane frustraneum & fictum celebrare voluit negotium; aut dolosum. Si frustraneum & fictum, tunc nullus dicendus Contractus, quia deficit propositum & animus contrahendi, sed nuda tantum est simulatio, quâ falsò demonstraverit, ac si verè contrahere voluisset, cum tamen revera non fecerit. In quo casu dū nullus Contractus extiterit, Simulatio huc referri non potest. Cum non entis nullæ sint affectiones seu prædicata; Si dolosum simulando efficere intendit contractum, tunc dolus aut contractui dedit causam; aut saltem in contractum incidit. Si causam dederit, reddit Contractum ipso jure nullum. *L. 7. ff. de dolo, L. 3. ff. pro socio.* Si verò inciderit in contractum bonæ fidei, corrigitur per actionē ex contractu in id quod interest, vel per exceptionem doli *d. l. 7.* Quapropter licitè adhiberi simulationes in contractibus posse, his præsuppositis fundamentis, & circumstantiis, non ambigo.

I. Si sint negotia quæ non semper aperienda, sed ob necessitatem tegenda sunt. Ut si aliquis periculum aut injuriam sibi aut bonis suis imminem videret ac pertimesceret; quis quæso illum injustè facturum putet, si quodam simulatò facto seu contractu se ab istis salvum redderet; Cum hoc non solum jus naturæ ipsum doceat, sed etiam hanc rem ipsa sacra scriptura confirmet. *Exod. l. 2. v. 19.* ubi remunerata à DEO dicitur simulatio obstetricum Ægyptiacrum, dum pervaserint Regi, ac si studiosè & inviolatè promulgatum edictum, quò sibi ad obedientiam illas obligatas volebat, observassent, cum tamen re ipsa Rex per eas deceptus fuerit. Neque etiam potuit Josua pactum simulatum cum Gibeonitis initum ac juramento firmatum citra iram Dei revocare. *Jos. 9. v. 19. & 20.* II. Si non sint contra honestatem. III. nec contra Charitatem proximi. IV. Si vergant in bonum Publicum, & sine offensione Dei & scandalo. V. Denique si ad tuendum jus adhibeantur, contra eum, qui fallaciis utitur. Angelus in *L. si quis 12. ff. de injur. per L. atqui. 19. §. cum me. 3. cum quibus. ff. de negot. gest. Ludovic. Gometz ad §. Sed iste de action. n. 31.* aliter verò si interponantur seu inserantur contractibus, omnes, impiæ, illicitæ ac turpes habentur & dicuntur rectè.

B

CAP.

CAP. II.
DE
SIMULATI CONTRACTUS ET Y-
MOLOGIA, HOMONYMIA & SYNO-
NYMIA.

I.

TRITUM & consuetum cum sit JCTIS certam juris materiam tractaturis, primum inscriptum ejus ex præscripto veterum JCTORUM nomen ab ortu & significato suo explanare pariter ac exhibere: *L. 1. d. f. & f. L. 1. ff. d. R. C.* antequam ad rem ipsam perveniant; pari modo mihi juri operam danti decorum fore puto, si de simulati Contractus nomine, quamvis adeo obscurum non sit; brevissima apponam; quoniam ex significato nominis, dicentis mens eo melior ac planior apparere solet, teste Celso *L. 7. §. 2. ff. de Suppellect. legat.*

II.

Dicitur autem Contractus simulatus à simulando; quod verbum, Latinis idem esse ac aliquid præ se ferre, fingere, seu pro vero falsum ostendere seu tradere, *Laurent. vall. in errores Anton. Randel.* adnotavit *p. m. 723.* ita ut Contractui sive alii actui adjectum, illum denotet contractum aut actum, quo tacite aliquid agatur, expressum aliud simuletur. Seu cum in specie aliquis agat causamque justam prætendat, tacite tamen aliquid illicitum agat. *Calvin. Lex. Juris. ad hoc verb.*

III.

Homonymiam simulati quod concernit, illud bifariam considerari potest: Generaliter & specialiter. Generaliter, quatenus, simulatum sumitur pro omni facto & re simulatâ, quâ aliud præter ejus qualitatem, seu veram ac genuinam speciem, aliâ fucata ac falsa exhibetur: ut sunt, Poëtarum fabulæ, & pictorum variæ lusoriæ imaginum formæ. Specialiter, quatenus simulatum ad Contractus sive negotia certa, quæ circa Contractus versari solent, referri potest; & quidem iterum in duplici Contractus significato proprio videlicet & improprio. Proprio talem intelligimus Contractum fictum & imaginarium, quo partes

tes sic agunt, ut nihil fiat, *L. nuda. ff. 55. de Contrah. emt. L. simulata nuptie 30. ff. de ritu nuptiar. L. imaginaria. 16. ff. R. J. Cephal. conf. 325. in princip. Cardinal. Mant. de tacit. est ambig. convent. lib. 13. tit. 35. n. 2. Franc. Bece. conf. 52. n. 30. Card. Tusch. in verb. Simulatio. concl. 257. improprio I. Cum agitur ut unus Contractus verè celebretur, alius vere simulate concipiatur. *L. 9. C. empti fides: de contrah. empt. Et tot. tit. plus valet quod agitur &c. II. Si Contractus vere initur, celeriter tamen iterum dissolvitur. L. 4. S. si ab ignoto ff. de manumiss. Illam generalem igitur acceptionem hic non adeò curamus, hanc specialem & discursu nostro aptiorem suscipimus, Aliam insuper simulationis acceptionem. vid. apud Wissenbach, Disputat. 21. ad L. 23. ff. de R. J. num. 2.**

IV. Ad ejus Synonymiam ut deveniamus tandem; variis à diversis legibus & Autoribus simulatus contractus effertur nominibus, appellatur enim: falsi tituli figmentum. *L. 7. C. de contrah. empt. it. absolute; Simulatio. rubric. L. 9. C. de contrah. empt. Contractus non verus, seu species sine re. L. si non verum. 15. de donat. inter virum & uxor. L. 3. C. de postuland. Bl. vocat hunc corpus sine anima. in L. 1. C. plus val. Et L. ab Anastasio C. mandat. item: Contractum coloratum depictum extrinsecus apparentem, intrinsecus nullam substantiam habentem. Card. Mant. lib. 13. tit. 35. n. 3. Matth. Wesenb. in Comment. tit. C. plus val. n. 2. Plures ejus aliæ appellationes nullo negotio ex LL. & Dd. Commentariis, si desiderentur colligi possunt, ideoque aliis recensendis supersedeo.*

CAP. III.
DEFINITIONEM & DIVISIONEM
SIMULAT. CONTRACT.

tractans
 I.

PRæmissa nominali explicatione consequens est, ut de reali aliquid justo tradatur ordine. Est autem simulatus Contractus conventio, qua utriusque vel unius contrahentis ficta asseveratione, de negotio aliquo placitum initur,

B 2 II. Ge-

II.

Genus dixi esse Conventionem, quia definitum est Contractus. Contractus autem Genus conventionem esse testatur *Ortolph. Foman. disp. instit. 19. thes. 4. Gædd. ad l. 19. ff. de Verb. Signif. n. 34.* Nam conventionis nomen adeo generale est, inquit, *Ulpianus in l. 1. §. 3. ff. de pact.* ad omnia pertinens, de quibus negotii, transigendique causa consentiunt qui inter se agunt, & *Pedius in d. l.* statuit: Nullum esse contractum, nullam obligationem quæ non habeat in se conventionem, ideoque genuinum & proximum Genus hoc esse, non video quid obstet. Alia verba quæ in proposita descriptione extant, cum nihil obscurum in se contineant; ut diutius in hac explicanda commorer, operæ præteritum esse non duco, d. porro ad Divisionem transeo.

III.

Duplicem verò Dd. Contractum faciunt, ita ut alius Contractus simulatus, sit non fraudulentus, alius simulatus & fraudulentus. Non fraudulentus est, quando omni fraude remotâ, partes vel simplici fictione & quasi in superficie contrahunt, nihilque ex eo valere volunt, aut verè aliquid agere intendunt: Vel vere quidem agunt, sed simulate ob justam & urgentem causam, aliud valere cupiunt & inter se conveniunt. Simulatus & fraudulentus est: Ubi fraudulenter inter partes celebratur Contractus, ut vel unus contrahentium ex eo, vel tertius ejus occasione decipiatur. Ut si fiat venditio, donatio in fraudem Creditorum, seu fisci, aut alterius. Ex eo, oriuntur Contractus liciti vel plane invalidi, ob defectum consensus, ex quo omnis contractus dependet substantia; vel liciti ac validi; quando in tali contractus genere, alia contractus causa, consensu partium in aliam causam simulate h. e. ficte, modo legitimo transfertur. Ex hoc fiunt merè illiciti ac fraudulentum propter dolum ac fraudem, quibus nullus validè contractus iniri potest. *Vid. Farin ac. de Falsi. & Simul. quest. 162. num. 3. & num. 43. Franc. Bec. consil. 52. num. 32. & seqq.*

CAP.

169
CAP. IV.

DE

PERSONIS SIMULATUM CONTRACTUM INEUNTIBUS.

I.

Definitione & Divisione sic declarata, Causam efficientem horum simulatorum contractuum explicare necesse est; Ad illam autem spectant Personæ tam ad simulandum quam ad contrahendum habiles. Quoniam verò simulatio speciem prudentiæ præ se ferat, ac plerumque in perfectâ ætate, ac callido & firmo animi iudicio consistat, simulatum non inire possunt Contractum & ab eo naturâ prohibentur. I. Infantes intellectum non habentes s. *Pupillus, institut. de inutilib. stipulat. l. 1. ff. verb. obligat. l. 12. ff. ad l. Corn. de Sicar.* Inde recte Germani de his dicunt: **Verstand kömmet vor Jahren nicht.**

II.

Quod autem Pupillus absque Tutore simulatum Contractum cum alio iniens, ex communi & veriori Dd. sententia naturaliter obligetur, non est, quod dubitem, siquidem id ipsum Molin. *de J. & J. tom. 1. disp. 167. Cardin. Lugo. Disp. 221. Sect. 10. Dn. Hahn, d. l. lib. de pact. n. 5. l. 1. ff. de novat. in veris Contractibus asserere videntur. Modò Pupillus intelligat quod agat. Contrahens sine tutoris autoritate L. si pupillus. 127. ff. de V. oblig. in fin. l. 25. ff. de Novat. §. 1. l. 14. ff. de obl. & act. l. 13. ff. de Condict. indeb. §. 1. Imò civiliter conveniri potest, in quantum videlicet locupletior factus est. Ulp. in l. 5. ff. de autor. & conf. Tutor. l. 16. princ. de minorib. l. 1. §. 15. ff. deposit. Gædd. de contrab. stipulat. c. 7. n. 236. Treutl. vol. 1. Disp. 6. th. 5. lit. B.*

III.

II. Nec huc referi debet Furiosus: **Der seiner Sinnen gar beraubet.** Nam cum hic nullam voluntatem. l. 40. ff. de R. J. nullum sensum. l. 22. §. si maritus ff. solut. matrimon. habere dicatur; sed absentis, & dormientis loco sit. l. 2. §. 3. furiosus de Jure Codic. & Paul. in l. ubi non voce §. 1. sine Tutore vel Curatore contrahere, multo minus simulare nequit, nisi furoris intermissionem habeat, l. 20. §. nec. ff. de testam. l. 9. C. qui testam. fac.

B 3

poss.

poss. Nec differentiam hic facimus inter mente captos, *die an
ihrer Vernunft geschwächet* / quorum indicia & argu-
menta notavit *Mascard. de Probat. concl. 502. 826. & 104. 80.* Fatuos
simplices *albere schlechte Leute*. Hi omnes quia neuter illorum
liberrimam rerum suarum habet potestatem, ad contrahendum,
& simulandum inhabiles sunt, adeoque consilium Curatorum,
si necessitas quædam suadeat, in his efflagitare pariter ac expe-
ctare debent. *l. virum. ff. de Curator furios. Cædd. de contrab.
stipulat. c. 7. concl. 7. n. 10.*

IV.

III. Ebrii, quia nimio vini haustu usu rationis privantur,
ac ob id furiosis & mente captis similes fiant; potius ad contra-
hendum plane incapaces, quam ad simulandum sagaces sunt di-
cendi: Quibus adjungendi nimio amore cæcati, quos cum Ebriis
& furiosis comparare solent *Dd.* Sicut enim Ebrius errat, (error
autem excludit consensum) & nescit quid agat; ita & extreme
amans qui: secundum Senecam, vivit in alieno corpore. Ex hoc
inquit *Sneidevvin. Comment. ad instit. lib. 3. tit. 13. de success. subl.
infertur*: Sicut Ebrii & bibuli sunt immemores; ita quoque ama-
tores. Caveat igitur quisque ab amore, qui furori æquiparatur.
*in cap. illud quoq; 4. junct. glos. ibi super verb. vehementius. Novell.
721. quibus modis natural. efficitur. legit.* Hinc rectè de Ebrio dixit
Petrus Gregor. Tholosan. lib. 8. c. 6. de Republ. Ebrius non tantum
in conventibus inutilis, sed etiam in privatis & publicis negotiis.
Nam Ebrietas justitiam ignorat; Prudentiam extinguit; ratio-
nem supprimit. Cui accinit acris illa in Ebrios animadversio. *Cap.
28. v. 7. Esa. Sacerdos & Propheta nescientes & furentes præ Ebri-
etate, absorpti sunt à vino, errarunt in ebrietate; ignorarunt judi-
cium.* Denique etiam Ebrietas potius operta recludit quam te-
git, quod tamen simulationi contrariatur; Quippe quæ semper
aliud mente recondere, aliud ore promere solet. Simile nunc ju-
diciam ferendum est de amantibus, cum amantes qs. amantes di-
cantur, nescientes quid agant insaniunt. *Benedict. Curt. in arrestis
amor*: quique quod cupiunt sciunt, quid sapiant non vident.
*Mim. Publ. vid. Tiraquell. tract. de pæn. temp. caus. 4. n. 3. Lothman.
consil. 15. n. 14.*

V. IV.

IV. Porrò Prodigus cum quoad administrationem comparètur pupillo. *l. 9. §. 7. ff. de Rebus credit & Furioso. l. 12. ff. de tutor. & curat. dat. l. 7. §. ad eò ff. quibus ex caus. in possess. eat.* Hinc quemadmodum pupillus & furiosus ad contrahendum apti non sunt; ita nec Prodigus, quamvis alias ex asse possit simulare. Nam cum Reipublicæ intersit, ne quis re suâ malè utatur. *§. final. instit. qui sunt sui vel alien. jur.*: bona sua, arte simulatoria in contrahendo alienare ac dissipare ei leges, sanè non permittunt. Sed cum tres Prodigorum dentur species: Prima, ejus qui per sententiam declaratus prodigus, eique datus Curator ut Prodigus. *Bald. consil. 391. n. 2. vers. interdum lib. 5.* Secunda. Cum declaratus est quidem prodigus, & bonis ipsi interdictum, sine tamen Curatore, vel cui datus est minus idoneus; vel datus est idoneus, sed nec satisdedit neque juravit aut fecit inventarium. *Bl. d. consil. n. 2. versic. quando est & consil. 260. lib. 2.* Tunc juxta has præpositas duas species, in tantum alienare & contrahere potest; ut nec valeat alienatio aut contractus sive fuerit simulatus; sive verus, quamvis etiam accesserit juramentum prodigi & judicis decretum. *Gædd. de contrab. stipulat. concl. 10. c. 7. n. 134. Borch. de patris: Ex ratione supra adducta, quod Prodigus quoad administrationem alienationemque bonorum, habetur pro pupillo. Vid. Harprecht. ad §. 2. n. 2. quibus non est promiss. facer. testam. Carpz. Jurisprud. p. 3. constit. 6. defn. 9. n. 3. & p. 2. Constit. 15. defn. 37. n. 7.* Tamen tertia quæ adhuc restat species prodigorum: ubi Prodigus quis non declaratus, nec ei interdictum est bonis per judicem; an juxta hanc, Prodigus liberè alienare, & cum aliis verè aut simulatè contrahere possit, haud negandum esse ducor.

1. Quia regulariter quisque suæ rei moderator & arbiter est. *l. 21. C. mandati* in tantum ut quamvis quis universas suas facultates alienet ex eo non intelligatur Prodigus. *l. si totas & l. si liqueat C. de in offic. donat.*

2. Neque Romanæ leges aliquem prius in prodigorum referunt numerum, eique libertatem alienandi bona adimunt; nisi bonorum interdictio per sententiam judicis ante intercefferit. *l. 6. ff. is cui bonis de V. O.*

VI. Sed:

VI.

Sed quid statuendum? Si Prodigus quidam per sententiam iudicis declaratus; aliquem, cui nihil quicquam de hac prodigi declaratione constaret, adiret, eique domum aut fundum proprium ad emendum offerret; aut emptori fortè status controversiam moventi serio asseveraret; se ex consilio Doctoris percepisse; interdictionem bonorum sibi factam tanquam Prodigus non valere, & sic emptorem hunc fictis verbis ad contrahendum inducens, egregiè decipiat? Et respondetur. Non Prodigus, sed ignorantia & decepto in dicto casu subveniendum. Quia alterius ignorantia præsertim facti alieni. *l. 3. §. 1. ff. de jur. & fact. ign. alteri non prodesse debet. l. 7. §. si duo. l. non solus. de liber. caus. l. ult. ff. quib. ad libert. procl. non lic. & in damno accepto excusationem meretur. l. 4. 8. & 9. C. d. l. Wesenb. in paralit. ff. h. r. n. 3.* Insuper nec decipientibus, sed deceptis jura opitulantur. *l. 1. §. verba & l. si decipienti. ff. ad S. Ctm Vell. l. 2. C. cod. l. 1. ff. quand. act. de pecul. est ann. Zahnn. de mend. lib. 2. c. 73. num. 3. ibiq. allegat. Dd.*

VII.

V. Ulteriùs excludimus ab hoc actu, naturâ mutum & surdum simul; Utpote qui plane ignorant, quid Contractus aut Simulatio sit. Excipimus autem illos, qui casu ita muti ac surdi facti sunt; modò ratione ac sagacitate non destituti, & per literas sua animi sensa declarare, & aliorum vicissim percipere possint; præprimis si tales celebrantur Contractus, qui solo mutuo consensu fiunt. *l. 73. pr. ff. de jur. dat. l. 48. de obligat. & act.* Alias enim hi stricte in stipulationis contractu, ob solennia verba quæ utròque loquente & audiente olim fieri debebant excipiuntur. *l. 1. ff. de V. O.*

Sed cum hodie amplius stipulationum non usque quaque tanta sit observantia; atq; simulatio quoque sine apta & congrua responsione fieri possit, non secus ac pactum, eundemque hæc cum pacto habeant effectum. *Vinn. ad Inst. ht. §. 1. n. 4.* illos, quia recte pacisci dicuntur. *L. 4. §. ff. de pactis. l. 48. ff. de obl. & act.* non eximendos esse firmiter concludo.

VIII. Le-

VIII.

121.

Lege nonnullæ etiam certo modo à contrahendo arcentur personæ, veluti sunt. Minor, Servus, Banniti & aliæ. Quibus cum denegatum est Principale scilicet contrahere; Accessorium (illum scilicet simulatū reddere) non adjudicare possumus. Quod itaque concernit minorem, qualis est: qui nondum annum 25. implevit. *l. 3. ff. §. 3. de Minor.* sciendum: Quod Dd. illum considerent, vel cum Curatore, vel sine Curatore: Si curatore careat; Contrahere & alienare res suas potest liberè, salvâ ei manente restitutione in integrum. *l. 5. C. de in integr. restit.* Si autem Curatorem habet; citra ejus consensum contrahere nequit, & per consequens nec simulatum celebrare contractum, propter inconsultam quam adhuc gerit ætatem, in qua omnis simulationis suspicio cedit. De Servis & Bannitis, non placet multis immorari, d. brevitatis causa, legi possunt: *l. 32. ff. de R. J. §. 1. §. 2. de Legat. 3. l. 99. de hered. instit. l. 10. ff. ad l. Jul. de vi publ. it. Ord. Cam. p. 2. tit. 9. §.*
So Jemand / in quâ dicitur quod post declarationem Banni, Bannitorum obligationes, juramentum, actiones, pacta, irrita, & prorsus nulla sint. *Vid. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 122. n. 40. in fine §. 99.*

IX.

Postremò, Mulier, Rusticus & Miles licet ex contrahentium classe non eximantur; tamen cum plerumque sint hebetioris judicii, ac sæpè minus prudentis, cum iis qui satis ex cultum literis ac scientiâ juris instructum tenent intellectum, contractum simulatum reddere non creduntur. Si modo reverà constet eos simplices & minus sagaces esse, *Bero. in cap. ad nostram num. 34. de empt. & vendit. Tiraq. de retr. Convent. in præfat. num. 34. & seq. Card. Mant. de tacit. & ambig. convent. lib. 8. lit. §. 25. & Rustic9 non frequenter solitus fuerit in civitate versari aut ad nundinas proficisci; Qui singuli, in Contractu usurario & pignoratitio simulare non præsumuntur, & à poenâ, non verò à nullitate contractus excusantur. Proinde omnes illi tantum in constituendis contractibus simulatis habiles dici, qui legitime contrahere, alienare, ac tandem suis rebus prudentiam ac sagacitatem adhibere possunt.*

C

X. De-

Descendimus nunc ad simulati contractus CAUSAM IMPULSIVAM; quæ est: Commodum seu Bonum aliquod, quod unus, seu ambo simulate contrahentium; aut ex quâdam necessitate; aut insigni malitia ac defraudatione capere ac obtinere intendunt.

Ad illam necessariam Simulationem, omnes licitas & honestas refero causas, ex quibus contrahentes, absque ullo fraudis prætextu ad contrahendum vel promittendum impelluntur, ad evitandum grave aliquod damnum, seu Periculum; veluti: si quis contra Tyrannum vel alium Insidiatorem, aut iniquum mandatum, cui aperte ob potentiam ac metum pœnæ resistere non valeat, per ejusmodi simulatos Contractus, emendo, vendendo, locando, mutuando, pignorando, deponendo, cedendo, societatem ineundo &c. bona aut jus suum defenderet;

Per hanc est contra malitiosam simulandi libidinem; intelligo, omnem fraudem & simulationem illicitam, quâ unus contrahens alteri, aut tertio, seu utrique contrahentes in fraudem legis, bona alterius acquirunt, vel sua alienant. Hæ simulationes cum contra omnem fidem, honestatem, ac virtutem, in negotiis adhibentur, non amplius prudentis Politici nomen merentur, ut loquitur Clapmar. de arcan. Rer. publicar. lib. 1. c. 6. Sed vafri, astuti, & nefarii hominis sunt; & merito in jure gravi persequuntur pœnâ, de quibus infra de effect. earum dicetur.

CAP. V.

DE

MATERIA seu OBJECTO SIMULAT. CONTRACT.

I.

Hanc absolvunt uno verbo: Negotia.

Negotii vocabulum, hic non propriè sumimus, quatenus Conan. lib. 7. comment. Jur. Civil. c. 2. id accommodat, tantum Mercaturis: Neque accepimus in eo sensu quo in jure nostro denotat litem. l. 7. error facti. C. de Jur. & fact. ign. Sed intelligimus per hoc Contractum omnem & quemvis in genere, l. 1. ff. de estimat.

1172
estimator. l. solent. ff. prescriptis verb. l. 5. ff. in negotiis R. 7. & quatenus in eo antè vel post, directè aut indirectè simulationes proferuntur & animadvertuntur.

II.

Sed cum Natura rerum ita inductum est, ut plura sint Negotia, quam vocabula, *l. 4. ff. prescript. verb.* ideoque de omnibus Negotiis, in quibus homines inter se conveniunt ac agunt, simulatio pro rei ac circumstantiarum qualitate ac necessitate institui potest, modo recta ratio seu Lex non obstet. Obstat vero Lex, si quid turpitudinis sit in pacto vel Contractu simulato. *l. 27. §. 4. ff. de pact.* adeò ut nec jusjurandum turpe pactum corroboret. *l. 7. §. 16. ht.* Deinde nec contra legum formam fiat; *d. l. 7. §. 7. & 9.* Et bonos inores. *l. 6. C. de pactis.* talia enim pacta simulata non solum inutilia; Sed pro infectis etiam habentur. *l. 5. C. de ll. l. 1. & 2. ff. de donat. inter vir & uxor.*

III.

I. Fieri itaque possunt simulationes de omnibus rebus, quæ sunt in commercio, & de quibus licitè ac legitime homines contrahere non prohibentur. Ita in emptionibus & venditionibus (ut & in aliis contractibus & commerciis) excluduntur; res divini juris. *l. 4. l. 6. l. 22. l. 62. §. 1. off. de contr. empt.* Res publicæ *l. 6. l. 22. l. 51. ff. d. t. liber homo. l. 4. 6. 34. §. eod. it. res litigiosæ. l. 2. & ult. C. de rebus litig. Furtivæ. l. 34. §. 3. l. 2. C. de furt.*

II. Exerceri possunt, in omnibus Contractibus & qs. contractibus, Nominatis & innominatis: in omnibus obligationibus aut ex maleficio aut qs. ex maleficio. *§. 2. instit. de obligat.* Nam, multæ, testante Cicerone ad Brut. Hominum sunt voluntates, multiplicesque Naturæ, inde etiam ad varios pro lubitu cuiusvis casus conformari, atque in hanc atque aliam speciem rei mutari possunt.

IV.

Sed hîc omnes Contractus & negotia attingere, in iisque varias simulationes ostendere, cum tædiosum ac nimis longum foret, placet nonnullas tantum, hac vice, ex nonnullis legibus exempli loco adducere, veluti tales inveniuntur: in donationibus. *l. 8. C. de Donationibus. l. 9. C. de contrab. empt. ubi de simu-*

3511
lato consensu agitur, quod videl. eò, donatio nulla perficiatur, licet aliquis prædia alieno nomine in censum detulerit, evolvatur Brunnem. d. l. l. 15. C. de donat. in vir. & uxor. In emptionibus & venditionibus. l. 16. ff. de R. J. l. 55. ff. de contrab. empt. l. 10. l. 3. C. de contrab. empt. l. 7. d. t. in constituendis pignorib. sub prætextu emptionis. l. 3. C. plus val. in dotis dationibus cum conventionibus depositi. l. 27. ff. de pos. In Mutuo. l. 3. C. de postul. Locationibus. l. 4. C. plus val. l. 46. ff. Locati l. 2. Feud. 9. §. in Pignoribus. l. 10. C. de distract. pignor. in Transactionibus. l. 21. C. de transact. in Nuptiis. l. 30. ff. de rit. nupt. Sic quoque datur Cessio simulata. l. 22. C. mandat. quando aliquis creditor vexandi sui debitoris gratiâ, potentiori obligationem debitoris sub titulo venditionis aut donationis, nullo interveniente prætio aut revera numerato cedit: hæc, quot modis fieri possit, perspicuè monstrat sæpè laudatus Brunnem. h. l. apponens varias limitationes, juxta quas licita ac valida subsistere possit cessio.

V.

Ut plurimum imprimis occurrunt simulationes in negotiis usurariis: Quippe cum fermè nullus detur contractus aut negotium, quo sub specie liciti alias contractus, fraus usuraria tegi non possit, de quibus prolixè videatur Honorat. Leotard. de Usur. ubi diversas secundum Contractuum seriem collegit simulationes, quibus scænenatores sub colore justi ac legitimi Contractus suæ avaritiæ callide quærunt latibula. ut in cap. ad nostram de empt. & vendit. & cap. illo vos, de pignor. C. in civitate. & cap. consuluit de usur. Inde fit, ut mutui obligatio ad sortem creditam spectans, neque ob involucra verborum, neque ob pacta illicita, ut usuraria vitietur, sed rei veritas inspiciatur. l. 1. & 3. C. plus val. l. cum ea. C. de transact. l. 3. C. de contrab. empt. Vid. Gail. obs. 4. num. 6. lib. 2. ita ut licet id, quod simulate apparenter conceptum est, non subsistat, permanet tamen contractus qui vere gestus est. Salic. in l. emptione num. 5. C. Plus val. Ac locum præprimis hæc sententia obtinet, cum contractus qui verè agitur licitus est, ac validus.

VI.

Sic in mutuo; quod ab initio usurarium non est, dum à creditore

ditore debitori gratuito pecunia credita, ut tantum illa iterum restituatur, post aliquot dies, usura per stipulationem ex mora debitoris accedere potest. *l. si qui 4. ff. si cert. petat. l. si ventui §. in boni ff. de privileg. credit. l. qui sine ff. de negot. gest.* quando is mutata priori sententia, ex retentione pecuniae creditae, & mora solvendi, usuras illicitas extorquet, quae tamen indistincte jure Pontificio abrogatae, uti constat ex *Clement. & Molin. disput. 304. n. 17.* Multo magis autem id facilius expediunt, si occulte sub specie alterius contractus veluti emptionis, societatis & similibus, ejusmodi improbum agitant foenus, in quibus tamen negotiis ut saepius dictum, magis quod verè quam quod simulate actum, inspiciendum ex ante cit. *l. ultim. C. qua res pign. obli. poss. l. 1. & 2. C. plus val. & l. non Figura, ff. de obl. & act.*

VII.

Pari modo sub nomine depositi mutuum cum foenore contrahitur, quando conveniunt, ut tantundem reddatur, & aliquid ultra sortem, si deposita pecunia non restituatur. *l. si ventri. §. in bonis. ff. de privil. Credit.*

VIII.

Ita interdum quoque foenus sub nomine societatis exercetur, videl. Si aliquis pecuniam dat Mercatori, eam lege ut nullum periculum subeat, & certum lucrum vel partem lucri percipiat. Tali enim modo mutuum intelligitur Contractum, non societatis negotium; quia dare pecuniam, ut restituatur in suo genere, mutuum est. *l. 2. §. 1. ff. de reb. cred. l. 15. mutui. ff. de reb. cred. l. 15. mutui. ff. de obl. & act.* Ea autem dare lege ut aliquid recipiatur ultra sortem, usura est, quocumque nomine Contractus nuncupetur. *Cap. pleriq. 14. quest. 3. vid. Covarruv. variar. lib. 3. c. 2. n. 3. Felic. de Societ. c. 18. n. 6.*

IX.

Porro sub Locationis & Conductionis nomine foenus absconditur: veluti si quis conducat praedium vilius, ob festinatam pensionis solutionem: uti differit, *Molin. disputat. 501. numer. 6. Navar. in comment. de usur. numer. 26. & seqq. Ugo- lin. de Usur. cap. 54.* Nam iterum hic est mutuum Contractum, & creditor seu conductor aufert, quod justae pen-

oni deest, invicem usurarum, & tanquam prærogatæ pensionis, ubi *Navarr. d. l. num. 24.* adicit. Obnixè rogandum, esse Deum pro illis conductoribus, qui redditus vel vectigalia Principum, Comitum, Baronum, Civitatum, quos necessitas æris alieni premit, vilius conducunt, quam justa pensio, ob prærogatam pensionem duorum vel trium annorum. Et contra si Locator ob dilationem solutionis, carius prædium locet, quam ut justa ejus est pensio. iidem. *Navarr. & Ugolin. d. l.* Rursus sub tegmine Locationis & Conductionis usura fovetur: si forte Contractui Mutuum ex parte Locatoris aut Conductoris accedat, & hujus intuitu Pensio major vel minor constituta sit: Ut si Domus, cujus solita, & justa pensio est 20. Locetur 30; ex eo quod Locator, det Conductoribus centum mutuo, solvenda in fine Locationis & vice versa. *Honorat. Leotard. de Usur. quest. 8. Mastril. in decis. 106. n. 16.* Pari ratione hoc procedit in mercibus quæ carius ob dilatam solutionem venduntur.

X.

Præterea sub nomine Emptionis & dationis in solutum, quæ vicem emptionis obtinet, sæpe agitur fœnus: cum scilicet simulata emptio seu in solutum datio concipitur, & verè contrahitur pignus, ut interim creditor fructus percipiat in vicem usurarum, *cap. ad nostram. de empt. & vendit. c. illo vos. de pignor. l. 3. C. plus val.*

XI.

Ulterius sub specie & tegumento Cambiorum frequentissime occultatur fœnus: de quò graviter conquestus est Alciatus. *l. 121. ff. de verb. sign.* dicens: præstare leges civiles observari quæ certum modum fœnerantibus constituunt, quum permittere ut Cambii nomine, vel alio ficto titulo debitores opprimantur. An autem centesimæ usuræ, quæ in cambiis ad exemplum nautici fœnoris exiguntur, cum Alciato & aliis plane improbandæ & execrandæ? paulò durius quam verius esse ab his dictum cum aliis puto. Est enim hoc commercii genus modo fraus absit & verè pecuniâ trajiciatur, licitum & Reipublicæ Necessarium uti docet *Petrus Gregor. de usur. lib. 2. c. 2. ut & nonnulli Theologi qui hanc juris attigere materiam.*

XII.

1174

XII.

Tandem sub nomine Legati fœnoris exercitium dari posse traditur: Cum scilicet is, cui quantitas legata est; cum potest ab herede pecuniam petere & exigere, ejus exactionem differt, & ob dilationem solutionis redditum annuum ab herede percipit. *Menoch. in cons. 441. n. 118.* Videtur enim ac fingitur, tacite summam illam hæredi mutuo datam sub fœnore à Legatario juxta *l. 3. §. 11. ad Sctm Maced. l. 15. ff. si certum pet.* Unde etiam Surdus inquit, *in cons. 162. n. 37.* Generaliter receptum esse; debitum ex quacunque causa & contractu in mutui causam posse converti.

His & in aliis pluribus negotiis usuræ vafre supprimuntur, ne in honestorum virorum statim perveniant notitiam; sed eò securius & liberius beluam & horrendam in corradendis divitiis avaritiam fovere ac agitare possint. Cœterum pauca hæc etiam de contractibus usurariis exempla eorumque dissimulatione producta satis sunt: Reliqua quæ de simulatione in negotiis aliis occurrente notanda veniunt, videbimus, infra de effectu simulat. Contract. ubi de pœnis simulationum quædam adjecimus.

CAP. VI.

DE

FORMA. SIMULAT. CONTRACT.

I.

Quoniam verò Forma dat esse rei: *Cap. tua nos 26. X. de sponsal.* eaque non observatâ, ipsa res totusque corruat actus; *arg. l. 8. §. 5. prætor. de transact. cap. cum dilecta 22. de rescript.* ita nec ullus rectè dici ac dari potest simulatus contractus, nisi eî simulatio accedat, à quâ formale ac genuinum suum sortitur nomen & à cœteris veris contractibus contra distinguitur.

II.

Est vero Forma placiti alicujus verè aut fictè concepti occultatio quæ ob certam aliquam causam licitam vel illicitam in tractandis negotiis mente unius vel utriusque sustinetur, & in certum contractus veri aut ficti speciem inducitur; ne illud placitum ab

ab iis qui hoc impedire ac rejicere possent cognoscatur. Hinc etiam tales simulationes mente dependere. *l. ult. Cod. de reb. Litigios. §. 2. l. 1. §. 2. de dol. mal.* Solique Deo cognitae esse. gloss. *l. 2. de de interrogat. act.* recte dicuntur, v. gr. Quando Partes externe quidem Contractum emptionis, Locati, Pignoris &c. conficiunt; Aliud verò placitum sub his callide occultant, ideoque pertinent huc certae simulationis in contractibus usitatae species, quas ordine enarravit Farinac. *quest. 102. num. 5. de fals. & simul. Baln. l. 3. C. si cert. pet.* quales sunt. 1. Si unus agitur contractus, sed in veritate agitur ut nihil valeat. 2. quando singulariter celebratur contractus, agiturque inter partes, ut valeat ut alius contractus. 3. quando conficitur unus contractus sed agitur ut modico tempore duret. 4. quando celebratur contractus praetextu alterius. Quorum exempla extare ibidem meminit apud Anton. Canar. in tract. de Execut. instr. n. 27. Praeterea necesse est, ut adsit etiam causa statim in principio simulati celebrati contractus, cur scil. talem actum imaginarium vel fictum celebrare voluerint; alias credibile non est contrahentes sine causa, voluisse actum, imaginarium nullum & elusorium facere. Card. Mantic. de tac. & ambig. convent. lib. 8. tit. 25. n. 34. Denique ad hanc formam contrahentium pacta, quae causam contractibus dederunt sunt referenda. *l. cum te C. de pact. inter. empt. & vendit. vid. etiam Prosper. Far. de simul. & fals. quest. 62. n. 179.* ubi de pactis agit inaequalibus, ex iisque simulationem arguit.

IV.

Similiter hi simulati Contractus. 1. inter duabus plures possunt celebrari personas. 2. Scriptura aut sermone. *argum. l. 6. ff. de contrah. empt.* 3. In iudicio *l. 2.* Et extra iudicium. *l. 1. 3. 4. 5. C. plus val.* 4. Libero contrahentium arbitrio; vel de persona in personam. *l. 2. & 4. d. t. l. 5. ff. de Tutor.* de Contractu in contractum. *l. 3. & 5. plus val. l. 10. C. distraet. pign.* sive de re in rem: ut cum pecunia data de frumento est scriptum. *l. 7. mutui. ff. de Scto Maced.* vel de modo in modum, h. e. quando pure conventum, & sub conditione gestum narretur. Scotan. ad *ff. ht. & Valasc. Tom. 8. consult. 154. n. 4. 5. 6. 7. usq. ad 9.* adhuc plures alios modos simulandi ab uno ad aliud recenset.

CAP.

175

CAP. VI.
DE
FINE & EFFECTU.

I.

Restat deniq; ut quædam porrò de fine & effectu simulatorum contractuum differamus. Nam plurimum refert in omni genere, in omnibus negotiis nosse finem, cujus gratiâ omnia fiunt teste Aristotel. 1. *Ethic.* c. 6.

II.

Atque hic pro Intentione contrahentium erit Bonus vel Malus:

Bonus est animi acquiescentia seu tranquillitas, quam ex toto simulandi actu, exigentibus necessitatibus quibusdam, ambo contrahentes accipiunt, aut unus horum, alteri propter honestum alterius commodum ex pio amore conciliat, ac eo ipso salutem & utilitatem quærit ac promovet. Siquidem in rebus adversis, quæ vitam, & bona (quibus vitam sustentamus) affligere solent, adeò miserè plerumque animus vexatur hominis, ut nisi prudenti ac tecto consilio in tantis fortunæ angustiis bene & maturè sibi prospiciat, vix eas tolerare & à luctuosis desperationibus aliisque nocementis se liberare possit; nisi tandem remedio tali animi fortunæque vulnus, quod ex direptione & damnosa alienatione bonorum contractum, auferatur, ut tranquillam postea sic transigat vitam. Nam homini nihil magis optandum quam prospera; æquabilis perpetuaque fortuna secundo vitæ, sine dolore sine ulla offensione cursu, *docente Ciceron. ad Quirites. post reditum.*

Bonus itidem est; naturalis illa rerum ac bonorum conservatio & defensio. Etenim non minor est virtus, quam quærere parta tueri; juriq; naturæ maximè congruum, quod eo ducti, à rebus suis periculum vim & injuriam omnem inculpate propellant. *l. 5. ff. de J. & J. l. 4. & l. 45. ff. ad l. aquil.* tale jus si nunc absq; simulatione quadam, aliter conservari aut tueri non possit, quis licite simulatum contractum eo in casu celebrari posse unquam negabit? Expedi insuper etiam Reipubl. Si Cives in eâ

D

sint

sint divites ac sagaces; Ne igitur ex præsumpto aliquo, & ab aliis
causato in commodo & periculo, damnum aut egestatem patian-
tur, jure in hâc re eorum laudanda est sagacitas, qua omne da-
mnum aut periculum à rebus suis avertere student, eò quod jure
naturæ æquum est neminem cum alterius damno & injuria fieri
locupletioem. *l. 206. R. 7.*

III.

Malus simulandi finis in contrahendo adhibitus est, Cu-
piditatis pravæ ac immoderatæ aliorum diripiendi faculta-
tes adimpletio, quippe cum ejusmodi hominis tanta sit avari-
tia & alienorum bonorum infræna concupiscentia, ut is dicente
Augustino: *velut infernus sit, devorans omnia, vellens nullum ho-
minem esse, d. ut omnia solus possideret.* Inde tot occultas fruit
machinationes, tantis allicit homines ad contrahendum lenoci-
niis nec prius ab inordinato & pestifero inhiandi appetitu desi-
stit: Donec aliquam partem aut ferme omnia ejus bona, ad se
traxerit vel ad summam denique redigerit paupertatem. Ab hoc
parum quoque differt invidus, qui iniquo semper alterius fortu-
nam fert animo, ut si forte commodum ex re aliqua ad quempi-
am redundare videat, mox quâvis fraude omnibusque viribus il-
lud alteri eripere ei que nocere intendit. Malus finis etiam est,
injusta ac illicita divitiarum & amplissimarum facultatum cum
aliorum damno per callidas & simulatas conventiones acqui-
sio. Nam cum perversi illi bonorum insidiatores, licitis modis
se plane, vel difficulter ad opes non perventuros animadvertunt
clandestinis actibus & argutiis tandem eas parare nituntur; aut
aliis molestias, suis creant simulationibus. Verum enim verò
cum semper in contractibus (ut nonnulli legunt) non solum quid
liceat, sed quid honestum considerandum sit. *l. 197. R. 7.* atque
alteri per alterum non debeat inferri iniqua conditio. *l. 74.
R. 7.* & præterea bona fides in contractibus requiratur. *l. 13. ff. de-
pos. l. 4. ff. de obligat. & act.* Indubitate inde concludimus, ma-
lam talium contrahentium intentionem juste reprobendam gra-
vibusque pœnis vindicandam; Bonam verò ob justam causam,
& pro rei necessitate admittendam ac laudandam esse.

IV.

Ex

Ex his nunc luce meridiana clarius liquet, quid de Effectu demum horum diversâ qualitate simulatorum contractuum affirmandum sit: Nimirum si urgente necessitate, ob honestam, ac justam causam sine fraude simulatè contractus quidam est celebratus; deficiente fraude ac dolo, is non modo licitus & quasi non simulatus, verum etiam in id de quo partes consenserunt, obligatorius censetur; ita, ut si à placiti fine una pars recesserit, ad similitudinem verorum contractuum, Exceptionem *l. 44 ff. de contract.* & actionem suæ speciei. *l. 1. §. 3. de act. captiv. personale in. §. 1. Infit. ad adimplendam Contractus fidem oriatur. l. quitibi 6. C. de hered. & act. vend.* Voluntates enim legitime contrahentium omnimodò conservandæ sunt. *l. penult. C. pro soc.* Verum cum diversas supra simulatorum contractuum species esse diximus, sciendum hic bene est; Hanc obligationem, eaque quæ ex hac profluunt, non ad contractum simulationis merè fictitium, quo partes nihil agere intendunt pertinere, quoniam talis Contractus ipso jure nullus dicitur, *l. 12. ff. de aqu. plu. arc. l. 9. ff. d. R. J. l. 54. ff. de obl. & act.* Sed ad illum ubi vere partes certum, incunt contractum, alium vero simulant, vel unum in alium transferunt, uti sentit *Bald. l. 3. si exprolio C. si cent. per.*

V.

Sic v. gr. Si Magistratus alicujus loci ex invidio & avaro civium quorundam instinctu rescriptum dedisset, ut Peregrini bona quædam in territorio istius Magistratus habentes, subditis suis ea deberent vendere, eo ut grandio rem ac locupletio rem quæstum cives istius loci inde acciperent, peregrini verò videntes ea bona commodè non posse alienare, d. potius è re suâ esse eorum, possessionem conservari, hoc modo contra inique promulgatum rescriptum sibi consulere, simulatam cum Cive venditionem scriptis celebrando, vere tamen Locationis & Conductionis contractum subintelligendo, ut ea conditione tecte hæc servare damnumque emergens vitare possint.

Hic Contractus simulatus: Quia I. (Rescripta nulli debent esse damnosa, *l. ex facto de vulgar. & pupill. l. nec avus. C. de emancip. liber. l. super eo ff. de offic. deleg.*

II. Nemo regulariter invitus cogi possit ad vendendum,

D 2

quia

quia vis & metus consensum excludit. *l. nihil consensui. ff. de R. J. l. invitum. C. de contrab. stipul. l. nec emere C. de jure delib.*

III. Juri naturæ æquum, se suaque defendere; licitus, ut & alii huic similes justi ac validi merito judicandi, ac tolerandi sunt.

VI.

Contra verò quoties in fraudem ipsius contrahentis, tertii, aut fisci imò legis aliquis in contrahendo utitur simulationibus, iisque nequitiam suam celare intendit, certè omnes illi contractus, non tantum, quoad perpetuam prohibitionis causam & unius seu utriusque contrahentis pravum commodum inutiles ac nulli efficiuntur. *Bl. Salycet. & Dd. l. 5. de LL. Schurf.* Verum etiam quoad incommodum & pœnam eorum validi habentur. Obligationemque & actionem producant. *l. si in emptione. l. 4. §. 1. de contrab. empt. Bart. in l. post. contract. n. 4. vers. & sic non nequuntur ff. de donat. Ludovic. Gometz. §. item, si qui in fraudem n. 1. Card. Mant. de tacit. & amb. convent. lib. 13. tit. 37. num. 1. seq. ult.*

VII.

Pœna fraudulosa simulationis in contractibus videtur esse pœna falsi. *l. 15. C. ad l. Cornet. de fals. l. 42. ff. de furtis* circa hanc tamen *Card. Tusch. pract. concl. in verb. simulatio concl. 271. n. 1. & seqq.* distinguit: inter simulationem usuram continens & inter simulationem fraudis. Illam inquit d. l. intrare pœnam. Usuræ, puta illicitæ, & est de Jure Justiniano infamia. *l. 20. C. ex quib. caus. infam. irrogat.* vel secundum *Clar. & Menoch.* alia extraordinaria pœna.

Hanc scilicet fraudis & doli simulationem in præjudicium fisci vel alterius sustinere ait, pœnam falsi: quæ juxta diversitatem casuum arbitraria à Dd. statuitur. *Carpzov. in pract. crim. p. 2. quest. 2. 3. n. 16. usq. ad 24.* quia cum diversis modis falsitas committatur, diversæ ejus vicissim sunt impositæ pœnæ. *Clar. in pract. concl. §. falsum num. 31. in fin. versic. d. quo, quæ sit pœna falsi.* Nonnunquam vero simulationis certa in nonnullis locis statuta est pœna; sic vigore constitutionis Marchiæ faciens simulatum contractum, nulla pœnâ afficitur, si libere simulationem fateatur, contra

contra si negaverit 25. Notendorum auri poenam mulctatur, & plus usque ad valorem quantitatis, sive rei in contractu vel promissione deductæ, arbitrio iudicis. ut tradit. *Farin. de fals. & simul. quest. 162. n. 14.*

VIII.

Apponemus hic igitur & considerabimus, varia simulationum circa contractus genera, & quænam præcipue in his accidere solent. ita ut personas, dolose simulationibus suis in negotiis alios decipientes juxta naturam cujusvis negotii denominamus poenamque iis à legislatoribus decretam annectamus. Falsi itaque plectuntur poena illi: Qui aliud in contrahendo sibi fingunt nomen, quam revera est, seque pro alia supponunt personam. *Gilhaus. in arbor. judic. crim. tit. 26. n. 33. Lymneus in Jure publ. p. 1. n. num. 58.* Huc pertinent etiam illi, qui se nobiles fingunt & deinde in quibusvis negotiis alios ludunt, adeo ut ejus poenæ quoque reus sit, qui saltim nudo nomine, sine actu aliquo præjudiciali hoc nomen jactat: **Der sich nur für einen Junkern schelten lässt.** *Hopping. in tractat. de jure insign.*

IX.

Creditoribus ex blancetto debitum fingentes, si de falsâ obligationis confectione convicti fuerint, infamiam crimenque falsi incurrunt. *l. 1. ff. de his qui notantur infam. l. 23. ff. ad l. Corn. de fals.*

X.

Mercatoribus simulationes adeo familiares sunt, ut docente *Claudio Salmasio*, sine iis vix sacra eorum constare possint, inde factum esse legitur, ut Carthaginenses ab illis separata tenuerint: diversoria, iisque in urbe omnem denegaverint habitationem, & quidem hi simulat 1. Rem pluris æquo vendendo. *l. Julian. §. si venditor. ff. de emptionibus. l. ediles 38. §. non tantum, de edil. edict.*

Quo casu in poenam hujus mendacii præstare debent interesse. *Fr. Nig. Cyriac. controvers. forens. 427. n. 9. §. 15.*

2. Tacite dissimulando rei vendendæ conditionem. Idem *controv. 422. n. 10.* æqualis poenæ ante dictæ irrogatione. *l. ea que 43. in fin. ff. de contrab. empt. l. Si sterili 22. §. 1. l. quero 40. ff. de action.*

D 3.

action. empt. l. si post. 9. in fin. ff. de peric. & commod. rei vend.

3. Reticendo rei vitia.

4. Fingendo sibi aliud nomen seu signum. *Strach. de Mercator. p. 2. num. 78.*

5. Omnium turpissime simulant falliti seu Banco-ruptores; qui, etiamsi sint solvendo, nihilominus consultò fugiunt, & sese cum mercibus occultando facultatibus lapsos simulant, & doloſe creditores tali simulatione ad pactiones injustas trahunt ac cogunt. Verum quia eo facto fiunt publici prædones, ac deinde non ex infortunio fortunarum suarum jacturam passi sese plane perditos esse simulant, & per aliquot temporis spacium domi latitant, donec creditores ad transigendum impellant, iisque fraudatis & illufis multo splendidius & audacius ad intermissam negotiationem se accingunt, certe digni isti judicantur, ut summo justitiæ rigore judex persequatur & ubicunq; locorum sint, ad luendam gravissimam dissimulationis ex decreto Caroli V. Imperatoris anno 1511. & 1540. lato, pœnam extrahat; quod ipsum & laudabiliter mandato civitatum Hansaticarum, est sancitum & Lubecæ promulgatum his verbis: **Auff solchem Fall nach vorhergehender declaration über solchen muthwilligen Fallirer und Bancrottirer / nicht allein die Schandglock gelentet / etc. Sondern als ein Dieb und Falsarius an Leib und Leben gestraffet werden soll.** *Knipſchildt de Civit. imperial. lib. 2. 4 n. 70.*

XI.

Emptor extraneus, si in jure Protimiseos seu retractus (ubi propinquorum seu conjunctorum consensus in vendendo requiritur. *l. in C. de contrah. empt. l. 16. ff. de reb. autor. judic. posses.*) ad excludendam, eludendumve approximantem, majorem summam prætii quam revera est, pro Principali & sumptibus solutam simulet; idque tenori contractus ad repellendum & turbandum retrahentem inseri curet: talis fraudulentus simulator, non tantum ut falsarius, arbitrarie pro dolo ac commissa simulatione punitur, sed etiam in emptionem numeratam pecuniam Fisco attribuendam perdit & retractor rem retractam gratis & sine ullis sumpti-

1178.
sumptibus retinet. *Jodoc. Dambud. in pract. crim. civil. C. 2. 6. 5. num. 28. & 29.*

XII.

Porro si quis alteri locaret fundum seu domum, eique ejus usum ad 7. l. 8. annos promitteret, tacite autem mente sibi reservaret illum primo seu secundo anno alteri vendere; tunc Conductor Locatorem mentientem potest convenire ad interesse, quod ex re conducta, si ea ad finem locationis usque uti licuisset percipere. *l. fin lege. §. Colon. 4. l. qui insulam. 30. l. si fundus. 33. ff. locat.* Vid. etiam hujus rei præjudic. apud Carpzov. de mens. Xbr. 1635. p. 2. *Constit. 34. defn. 5.* Ob nun wohl Rauff vor Miethe gehet / und ihr dannenhero das Haus zu reumen schuldig / So seyð ihr doch den Verpachter wegen nicht gehaltenen Contract ad interesse zu belangen befugt / V. R. W. Sic Emphyteuta, qui simulat, rem non esse Emphyteuticam, cum tamen revera sit Emphyteusis, propter hanc ipso jure in totum privatur, re Emphyteutica, *Gozad. conf. 86. Pedemont. decis. 29. in princ. Klock. conf. 47. n. 200. tom. 2.*

XIII.

Depositarius supprimens ac negans depositum duplicem sustinere debet poenam 1. ut condemnetur in duplum rei apud se depositæ. *§. sed furti 26. Instit. de act. Treutler. tom. 1. disput. 26. thes. fin. lit. C. l. 10. C. depositi.*

2. Ad infamiam. *l. 1. ff. de his qui notantur infam.* Ratio est, quia est Contractus bonæ fidei, hinc eò gravior plerumque in his constitui solet poena.

XIV.

Socius se socium non esse simulans privatur omnibus beneficiis ex societate prodeuntibus. *l. sed hoc ita. §. fraud. ff. de re jud. l. si unus in fin. ff. pro socio.*

XV.

Sponsor sciens conditionem, quæ in sponsionem deducta; jam evenisse, nihilo tamen min9 simulans, se id ignorare alterum ad sponsionem dolose adducat. Non tantum exceptione doli mali à petitione rei sponsæ repellit, *l. si qui cum aliter. ff. de verb. oblig. l. dolo. C. de inutil. stipulat. l. 1. ff. de dolo act. & consponsori inducto*

inducto interesse præstare debet. *Bart. l. quæro. ff. de act. empt.*
sed etiam in crimen stellionatus incidit *Strach. tractat. de sponsi-*
on. p. 2. §. item. quæro.

XVI.

Sponsa quæ per vim vitiata fuerit, si illatum stuprum dissi-
mulaverit, matrimonium postea contractum dissolvi nequit,
cum mens non casus faciat impudicam. *c. non potest. 23. quest. 5.*
Si vero nondum contractum matrimonium, sponsus ad hanc du-
cendam cogi nequit. Stuprator vero & quidem alterius uxoris
vir, cœlibem se esse coràm puellâ simulans, atque hoc commen-
to ad stuprum insciam inducens, illa omnino liberatur à poenâ
carceris vel temporalis relegationis. *Carpz. quest. 53. p. 2. n. 64.*
Wesemb. in paratit. ad l. Jul. de adulter: n. 19. Stuprator verò eo,
in casu ultra poenam ordinariam, de suis bonis deceptæ in dotem
quid dare tenetur, aut si id facere detrectet, iudex de stuprantis
bonis deceptæ pro diversitate causarum personarumque qualita-
te, aliquid constituere debet, quemadmodum hoc adnotavit *Jo-*
han. Jacob Speidel. in addit. ad Besold. Thesaur. pract. lit. K. n. 12.
Hujus occasione quærere lubet, an sponsalia nobilem se simulan-
tis cum nobili fœmina contracta, valida iterumque dissolvi pos-
sint? Antequam ad certam concludam sententiam, videndum in
hoc negotio erit 1. an Consensus fœminæ fuerit liber, & ex cer-
ta deliberata ratione profectus, ita ut nihil aut parum curet, an
futurus maritus nobilis sit persona nec ne?

2. Approbationem Parentum seu Propinquorum ad hoc
petierit.

3. Non obstante lege seu consuetudine consenserit.

4. Neque ad justam ætatem pervenerit *princ. Instit. de nupt.*
in quâ vis generandi se exserere non possit, quibus præmissis
circumstantiis legitimisque requisitis, negativam ut verissimam
& tritissimam amplector.

Contraria vero si in his acciderint: omnium Jætorum & Po-
liticorum calculo, præsertim si rigor alicujus confirmatæ con-
suetudinis ac legis adsit, affirmativam teneo. Talis Lex fuit apud
Francos, ut is qui ignobilem uxorem duxisset, eo ipso nobilita-
tem protinus amitteret. *Salicet. lib. 1. tit. 14. §. 11. & severiorem.*
confi-

consignavit. Spangenheim in Spec. Nobilit. p. 1. lib. 7. his verbis.
Die Holsteinische haben auch wie die andern Sachsen hart
drüber gehalten / daß ein Edler kein Gemahl nehmen mus-
ste / sie were denn Edel / oder ward am Leben gestrafft.
Magis enim humanum & naturæ æquum est hominis vitam, dis-
solutione Sponsaliorum servare, quam iis servatis illam homini
adinere.

XVII.

Filius fidejussor in contrahendo se potestate liberum simu-
lans, actione in solidum potest conveniri, etiamsi facere non
possit, propter mendacium. l. 4. §. 1. ff. quod cum eo qui in alien.
potest. Accurs. l. 10. ff. de re judic. in mutuo verò amittit exceptio-
nem Scti Macedon. l. 3. 19. ff. l. 1. C. de Scto Macedon. quando ve-
ro simulat Patrem esse mortuum, cum alias regulariter conveniri
non possit executionem contra se latam pati necesse est. Tiraq. in
tract. de LL. Connub. n. 136.

XVIII.

Minor se majorem simulans beneficio restitutionis indi-
gnus judicatur. l. 2. tot. tit. C. si minor. se major. dixer. Nam
errantibus non decipientibus jura subveniunt. l. 2. §. final. l. si sine
C. ad Sctm. Vellej. l. 32. ff. de minorib. Limitatur autem hæc pœna,
quando contrahens cum minore ex aspectu ejus minorennita-
tem cognoscere potuerit, tunc enim scientia contrahentis cum
minore omnem dolum & simulationem excludit, aut probetur
per testes colligentes ætatem ex aspectu. Bart. Anton. Faber. in
C. lib. 4. tit. 14. defn. 9. n. 1.

- 2. Si deficiat quædam in contractu solennitas; ob quam
nullitatis argui possit. Mandel. tract. de etat. minor. quest. 7. n.
fin.
- 3. Si seipsum deceperit, omni; enim tunc cedere putatur
calliditas.

XIX.

Qui simulatè se heredem esse dicit, cum non sit, condemna-
tur ob poenam simulationis ut hæres. Bart. & alii. l. filius. 12. ff. de
interrog. act. Tusc. Mysing. & tenetur ratum habere defuncti ge-
stum ac factum, Tiraq. de retract. obligaturque per contractum

E à de

251
à defuncto initum aut ad quemvis alium adimplendum, quem simulate in se suscepit tenetur; Nihil tamen sibi acquirit per transactionem hereditariam; sed vero heredi. *l. si quid possessor. §. final. ff. de petit. hered.* qui repetit debitum exactum ab eo qui se heredem simulavit, nisi de alia re transegerit, quæ res hereditaria non fuerit. *Marescott. variar. resolut. c. 17. n. 2. & 6.* Similiter si non heredem, cum tamen sit, simulaverit, aut nulla legata relicta Ecclesiæ vel aliis locis extrajudicialiter fictè asseruerit, ad duplum legati conveniri potest. *§. non furti: instit. de act. Sneider. instit. de act. §. ex maleficiis. num. 2.* Excusatur autem à poena hac si non dolo aut errore fecerit. *arg. l. aliud est fraus. ff. de v. s. 2.* Si poeniteat & legatum ante litis contestationem revocet. *l. electio. 26. ff. de noxal. act. Sneider. d. l. 3.* Si Legata non Relicta Reipubl. & Fisco Angelus §. in malefic. *Instit. de act.* Egregie etiam hac simulatione decipitur, pecuniamque solutam perdit is, qui velut heres expensas pro luitione hereditariarum rerum solvit, atque pro coloranda hac simulatione inventarium conficere incipit. *Alex. in l. scimus. §. in computat. C. de jure deliberand.*

XX.

Oppignorans, se oppignorare rem liberam cum simulet, si inveniatur alteri obligatam: punitur crimine stellionatus. *Alex. Bartol. in l. duobus. ff. ad l. Cornel. de fals. Azo. in summul. ad l. Cornel. de fals.* Cessat tamen hæc simulationis poena, si pignus ad utrumque est sufficiens sub eadem obligatione. *Papiens. in form. libell. in act. hypotec.*

2. Si ante litis contestationem offerat secundo creditori pro illius revelatione. *Farin. Crim. quest. 150. n. 22. §. 226.*

XXI.

Inquisitor simulate officium inquisitionis exercens, eoque aliquem terrenis variis afficitur poenis, ita ut aliquando virgis cædatur, aliquando ad triremes damnetur, aut alio modo coerceatur. *Menoch. arbitr. judic. lib. 2. centur. 4. e. 320. n. 1.*

Ratio poenarum illarum gravissimarum, est periculum famæ, imo & ipsius vitæ. Interim hoc loco movenda erit quaestio: An iudex ad eruendam veritatem simulare possit, se nimirum, id facturum quod revera non intendit? Et respondent Dd. quod possit

possit exemplo Salomonis. *1. Reg. 3. vers. 24. & 25. Anton. Gometz. variam resolut. tom. 3. c. 13. n. 4.* Modo simulationes talesque fictiones non sint deceptoriae aut violentae, sed ad finem ordinatae ac jure non prohibita, *Farinac. p. 3. Crim. quest. 81. num. 313.* alias nihil admittendum est, quod pro obtinenda veritate contra aequitatem & justitiam currat, & per quod illicitum committatur, ideoque si in contrarium iudices in tali negotio tam arduo & periculoso, ubi non de capitibus papaverum d. hominum agitur faciant, acriter vituperandi & detestandi sunt, *Farinac. d. 1. Carpov. in pract. crim. p. 3. quest. 113. num. 37. & 38.*

XXII.

Non vero simulate salvum conductum videtur promisisse iudex reo, si ante criminis confessionem ipsi securitatem concessit, postea vero si fuerit convictus crimenque confessus in carcerem ad poenam usque conjici curet. Limitat tamen hanc assertionem *Zabnnius lib. 2. c. 47. n. 5.* discrimen faciens inter salvum conductum conditionatum, zu Rechte und vor unrechter Gewalt, & inter salvum conductum, concessum simpliciter & illimitatum, priori modo iudicem non peccare dicit, licet promissam securitatem criminis confessio reo servare non possit, quia ut sapiens facit, quod facere debet, & quod Deo & Reipubl. placeat, ne scil. delicta maneant impunita; posteriori vero modo, non permissum, reum fallere.

1. Quod haec concessa securitas in speciem Contractus transeat, quo iudex efficaciter obligatur, *arg. l. 1. ff. de pactis. l. 1. ff. de constit. pecun.*

2. Quod reus se commiserit nudè fidei iudicis, sub qua nemo debeat decipi. *arg. l. 1. C. pro ven. etat. impetr. l. si ventri. 24. ff. de reb. author. jud. poss.*

3. Quod sic nulla salvi conductus esset utilitas, & nihilominus jure communi nemini vis, & injuria inferri debeat. Dissentit ab hoc *Herculan. tract. de non offend. Coler. Process. Executiv. p. 1. c. 4. n. 167.*

XXIII.

Promissor, seu Fidejussor ambigua responsione se pro debitore soluturum coram stipulatore simulans, si ad interrogationem

E 2

nem

nein sic formatam, **Wolt ihr vor meinen Schuldener stehen?** coram debitore stans: respondeat, **Ja ich stehe vor ihm:** eaque creditorem decipiat, enormiterque laedat: Iste fraudulofus fidejussor, non tantum beneficio excussionis in principalem si forte non solvendo sit, ad realem praetii refusionem. *Nov. 4. c. 1. l. 10. ff. de fidejus. Schneidaw. instit. de fidej. s. si plures.* Jure privati & cogi, verum etiam ad praestandum omne interesse ac poenam doli condemnari potest. Nam expeditissimi juris est, ac commodissimum in oratione ambigua id accipi, quo res de qua actum, magis valeat quam pereat. *l. 12. ff. de reb. dub.* Alia plura ac infinita fere negotia hic potuissem ulterius proferre in quibus licitae ac illicitae simulationes, pro rerum ac circumstantiarum varietate & qualitate, ut & ex contrahentium examinata intentione videri queant; Verum cum partim ex quotidiano usu, partim ex diversorum Actorum amplissimorum voluminibus hinc inde pateant, brevitatis studio, illas praetereo, & ad ipsorum demum actionem & probationem me converto:

CAP. VII.
DE
ACTIONIBUS.

Quoties igitur duo aut plures personae sibi invicem ad dandum vel faciendum aut praestandum aliquid se obstringunt, obligatio statim tunc ex eo oritur, contra quam si una vel altera pars quicquam fecerit, nullo alio postea jus sive debitum ex hac quaesitum remedio obtinere, partemque adversam ad servandam fidem compellere potest, quam per actionem cujus diversae mater obligatio recte dicitur. *l. licet. 42. §. ea obligat. ff. de proerrator.* Sunt enim obligationes inventae propter judicia & actiones, ut alter ab altero debitum suum exigere possit. *l. 5. ff. de Inst. §. ff. princ. Instit. de obligat;* qua non producta, ulla nec erit actio. *l. sub hac 8. ff. de obl. §. act.* Prout itaque erit species contractus, cui simulatio adjecta fuerit, talis etiam pro negotii qualitate erit actio. Fundamentum hujus asserti est; quod accessorium naturam sui amet principalis, illud vero cum sit obligatio ex certo

certo simulate in isto contractu, etiam æqualis existere necessario debet actio. Inde non dubitandum esse puto, si v. gr. Titius cum Sempronio ad bonorum conservationem, uti supra in §. 5. c. 6. dictum, externe simulatam quandam celebraret venditionem, tacite verò ejus rati habitione, seu consensu reverà Locationis & conductionis contractum sub eâ intelligerent ac celarent. Sempronius vero simulatus emptor, aut verus conductor certo temporis spacio elapso, Titio Locatori mercedem annuam bonorum non solvens, producto instrumento dicat: se bona non Locationis & conductionis sed emptionis & venditionis titulo possidere, & propterea nihil quicquam de his ad eum pertinere; quin contra hunc fraudulosum, & à placiti fine recedentem Sempronium, actionem Locati directam, contra Sempronium Conductorem ejusve heredes movere, §. final. instit. de Locat. & Cond. l. 99. ff. & 10. C. d. 1. eique exceptionem simulatæ venditionis in judicio opponere, mercedemque promissam justo tempore cum usuris, si in mora fuerit. l. 58. ff. Locat. l. 17. C. damniq; restitutionem petere ac exigere possit.

II.

Imprimis verò multò magis agenti contemplari incumbit, num ex simulate confecto contractu ipsi verè dari aut competere possit actio nec ne. Nam si prorsus simulatus est Contractus, ut nihil revera in illo actum fuerit, nullum tunc ei inesse poterit vinculum. l. 45. ff. de obligat. & act. nec ulla per consequens actio; sed sunt simulati illi Contractus, tantummodò nudæ & imaginariæ conventiones & cautiones inanes, quæ pro non factis habentur. l. nuda. ff. de contrab. empt. l. 76. d. R. J. l. 30. de ritu nupt. l. 46. ff. locat. Unde non infulse nonnulli dicunt Contractus prorsus simulatos esse veluti Æsopi & Følgentii Fabulas, in quibus scriptura quidem vera est, sed falsa & imaginaria narratio; quia in illis non id agitur, ut validum sit instrumentum vel chirographum, sed ut scribatur duntaxat veri tegendi causa dicente Donell. lib. 35. jur. Civ. C. 5. col. 11.

III.

Secus autem est, si aliud certum negotium sub simulato tegitur contractu, & a partibus vere contrahitur; tunc necesse est

ut iterum ante exacte natura negotiorum exploratur, an per vim
& dolum, extorta, aut contra leges aut bonos mores fiant, aut
num in aliam liciti contractus speciem transeant. Illo modo ir-
rita sunt ipso jure, vel rescinduntur & revocantur per actiones
rescissorias ac restitutorias perinde ac si nihil actum fuisset. *l. 9. §.*
Et hoc editto. ff. quod metus causa, l. ait prator. §. item, ex quib.
causam major. rest. l. 1. de reputat. que sunt in judic. l. si paternam
C. ad Scm bell. Talis est contractus usurarius illicitus & injustus,
quocunque contractus liciti nomine celebratus, aliæque iniquæ
ac illicitæ conventiones, quas sub involucro alterius Contractus
partes agere intendunt. Veluti, si mulier quæsito colore ex cau-
sâ mutui se obliget, cum verè pro alio fidejubeat, illa cum neque
ex mutuo tenetur, quia simulatum est, neq; ex intercessione ob
Scm Velle *l. 1. d. t.* ideoque neque pignus sub ea datum subsiste-
re nequit. Similiter, se res habet cum Filio familias simulate alteri
agrum vendens quem verè donare intendit, irrita enim erit evi-
ctionis promissio; cum nec venditio accedere possit, quæ simu-
latè concepta. *l. 54. de obligat. Et act. l. 10. C. distr. pignor.* nec do-
natio firma est, quia regulariter Filius familias donare non potest.
l. 7. princ. ff. de donat. Si verò liciti sub simulatione ineuntur à
partibus contractus, inspicitur id quod vere gestum, & actione
ex contractu competente alter alterum valide convenit, quoni-
am & illud quod verè & occultum actum est, servandum nisi ali-
ud obstet. docente *Honorat. Leonard. de usur. quest. 7. n. 21.*

IV.

Manet itaque pro diversitate Contractuum simulatorum,
licito vel illicito modo constitutorum actio contractus gesti lici-
ti ordinaria iis, quibus ex contractu tali aliquid deest, aut præsta-
re debet; illiciti verò revocatoria seu restitutoria, omnibus læsis,
sive jus suum perdiderint, aut aliter damnum sunt passi, contra
eos, qui adversus initam conventionem aut quod contractui ad-
hæret agunt, seu dolum ac fraudem commiserunt, aut aliquid ex
contractu perceperint. Sic cum simulata venditio intercesserit,
verè celebrato Locationis & conductionis contractu, actio Loca-
ti & conducti datur, qua actor petit, id quod ex natura hujus con-
tractus ei debetur; vel si dolus in Contractum bonæ fidei incide-
rit,

1182
rit, corrigitur per actionem id id quod interest vel per exceptionem doli. l. 7. ff. de dolo mal. item si per contractum simulatum bona in fraudem creditoris alienata. Actio Paulina personalis locum habebit. §. 7. Instit. de act. & sic porro in aliis actionum generibus.

V,

Huc spectat quoque exceptio simulationis, quæ reus seu actor pro rei necessitate se tueri possunt, quæ est perpetua, uti docet Socinus in l. num. 102. ff. solut. matr. & ex ipsa contractus natura originem trahit Ord. Polit. de anno 1612. Tit. Von Justitien Sachen. n. 19. §. Dieweil denn dieses. versic. Es hette denn diese vorgeschützet Exception gleichfals ex natura contractus ihren Ursprung. Addit verò hanc distinctionem Cardin. Tusch. quod inter judicem secularem & Ecclesiasticum distinguendum sit, & si coram judice seculari dijudicanda ac decidenda sit simulatio, per viam actionis præscribi exceptionem hanc post 30. annos, si verò coram judice Ecclesiastico simulatio in fraudem usurarum ex falsa causa, & dolo inita ac facta, perpetuam esse ait actionem. Farin. de fals. & simul. quest. 162. §. 16. Nec quoque renunciatio exceptionis fieri potest. Si ea appareat verè & præsumptive Bart. & alii, quia sicut simulatus contractus ita & renunciatio. Paulus Christin. super Cod. plus val. Hinc non obstante, renunciatione exceptionis, licet tamen simulationem allegare & probare: rationem subjicit. Magnif. Dn. Præses in prælect. C. b. 1. quod videl. non tolerandum sit per hanc renunciationem, simulationem quæ revera subest celare. Porro etiam indubitati juris est exceptionem simulationis opponi posse instrumento Guarentigato, eo effectum ut impediatur paratam executionem, idem Magnific. Dn. Præses. citat. loc. ibiq. allegat. Carpz. Process. Executiv. art. 3. n. 25. 26.

VI.

Denique non tollitur exceptio simulationis in Contractu prorsus simulato, si de ea vere vel præsumptive appareat, licet juramentum simpliciter præstitum sit in instrumento, Vid. iterum, ante citatus. Magnif. Dn. Struv. d. l. quest. 2. ubi expressè etiam negat juramentum non firmare simulatum contractum, rationes addu-

adducit Honorat. Leotard. de usur. quæst. 4. n. 39. quia in contra-
ctu prorsus simulato nihil agatur, nihil promittatur, nulla deniq;
contrahatur obligatio. Hinc etiam juramentum, ait ille, inane
& imaginarium erit. Nam jusjurandum vinculum est, quo uti-
mur ad fidem contrahentium adstringendam scribente Tullio
lib. 1. de offic. si itaque vere nihil agitur, verum nec est juramen-
tum, insuper & in his prorsus simulatis contractibus deficit, Con-
sensus E. nec verus existere poterit contractus. l. obligat. subst. ff.
de obl. & act. l. 18. de probat. neque jusjurandum, quia deest in-
tentio & mens jurandi ad confirmandam obligationem & magis
adstringendam fidem, hinc ingeniose de hoc sensit Euripides; li-
cet, inquit, juret lingua, mens injurata est, & Ovidius acutè de
hoc ita cecinit:

Quæ jurat mens est: nil conjuravimus illa

Illa fidem dictis addere sola potest

Consilium prudensque animi sententiæ jurat

Et nisi judicii vincula nulla valent

Sed si nil dedimus præter sine pectore vocem

Verba suis frustra viribus orba tenes.

VII.

Postremò notandum, quod in his simulatis contra ctibus,
dum plerumque in Chirographis ac instrumentis paratam exe-
cutionem habentibus consistant & conficiantur, locum obtineat
processus executivus, cujus procedendi modum, Vid. apud Ma-
gnif. Dn. Struv. in privato tradito Collegio Jurisprud. Roman.
German. Forens. lib. 4. c. 10. Aph. 2. & latè Colar. integr. tract. de
process. Executiv.

CAP. VIII.

DE

SIMULATORUM CONTRACT.

PROBAT. & PRÆSUMPTIONI-
BUS.

I.

Actionem excipit Probatio & Præsumptio: Nam prudenter
admodum in jure cautum, ut si actor litem seu controversi-
am

1183.
am parti in iudicio facere conetur instructus ad agendum veniat, suamque intentionem probationibus aut præsumptionibus firmet iisque iudici fidem faciat; cum sine his frustra proponantur actiones. *l. 4. ff. de edend.* nec satis est allegare nisi sequatur probare. *l. minor. 6. de prædiis minor.* alioquin jus deficit, si probatio deficiat. *l. duo suut. 30. de testam. tutel.* Inde sæpius fit, ut actore actionem non probante, reus absolvatur. *d. l. 4. ff. edend. l. ult. de rei vind. c. ult. de jure jur.* Bene igitur hæc omnia observet is, qui in contractibus cum aliis confectis simulationem allegare, & cum altero actionem de simulatione instituere sibi proponat, nisi in causa sua succumbere, aliaque pati velit incommoda.

II.

Manifestantur simulati contractus vel probationibus vel præsumptionibus, quibus non accedentibus simulatio in dubio non præsumitur, ut communiter omnes fere tradunt Dd. Probantur vero artificialiter vel inartificialiter.

Artificialiter quando simulationes ex ipsa causâ & per argumenta & indicia certa deducuntur. Inartificialiter, quando tales afferuntur simulationum probationes, quæ in legum, testimonium & instrumentorum autoritate consistunt.

III.

Præsumuntur certis conjecturis rerum ac personarum pro causarum ac temporum varietate; debent etiam ex arbitrio iudicis sufficientes esse, item urgentes ac perspicuæ, non autem leves, ac tales, ut non possint aliter accipi, nisi in malam partem. *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 122. n. 5. præsumpt. 124. num. 4.* Quænam verò singulæ sint, & quando probationibus & conjecturis utendum; distinguunt Dd. inter simulationem allegatam, per tertium, & inter allegatam per contrahentem, priori casu, dicunt conjecturis locum esse, posteriori casu probationibus. De quibus vide copiose differentem *Farin. de fals. & simulat. quest. 162. n. 99. & num. 145. usq. ad finem*, & præprimis hæc desumuntur ex vicinitate, celeritate actuum, brevitate temporis, clausulis insolitis, inusitatis, pactis inæqualibus, suspectis personis ac foenerari solitis pluribusque innumeris aliis.

F

IV. Sic

IV.

Sic probari solet usurarius Contractus 1. Ex confessione
cap. per tuas. de probat. l. generaliter. C. de non numer. pecun.

2. Per testes, qui deponunt contractum fuisse celebratum,
in alia forma, quam inter eos actum fuerit. *tot. tit. C. plus val.*

3. Per Codices rationum ipsius foeneratoris dum censurâ
judicis potest compelli ad exhibendos eos. *Clem. 1. §. ceterum,
de usur.* quibus deficientibus conjecturæ sive præsumptiones ad-
mittuntur. Siquidem foeneratores ut plurimum sic occulte & do-
lose contrahunt, ut de usuraria pravitate vix convinci possint.
d. clem. 1. §. ceterum de usur. ideoque necesse est ut ex argumen-
tis, præsumptionibus contractus usurarius probetur. *c. ad no-
stram. de empt. & vendit. c. illo vos. de pignor. & C. cum in Diacesi
de usur.*

V.

Sed quot requirantur conjecturæ; valde inter se controver-
tunt autores: quidam unam; veluti si in emptione & venditione
pactum de retrovendo adjectum fuerit: quidam duas, pactum
scil. de retrovendendo & modicitatem prætii; Plerique tres vi-
del. pactum de retrovendendo, modicitatem prætii ac denique
consuetudinem foenerandi, sufficientes ac necessarias esse, ex
communi & frequentissima Dd. opinione probare ac affirmare
contendunt, quas tamen repugnantes Dd. opiniones Cardin.
Mantic. tali distinctione conciliari posse existimat. Aut, inquit,
simulatio arguitur ex duabus conjecturis ex pacto nimir. simpli-
ci de retrovendendo & modico prætio; & tunc enormissima su-
bet læsio, ita ut prætium conventum dimidium justî prætii exce-
dat, & ita prætium tunc adeo exiguum, ut intellectus judicis non
possit acquiescere, nisi existimet contractum esse foeneratitium;
aut læsio non est enormissima, veluti si prætium conventum est,
intra dimidium justî prætii, vel etiam dimidium attingat, & tunc
requiritur, ut pactum retrovendendi, vel extraneum à natura
emtionis, vel tertia conjectura, consuetudo scil. foenerandi de-
mum accedat. *lib. 8. tit. 28. numer. 51. & 52. de titit. & ambig.
convent.*

VI. De-

1187

VI.

Denique hoc loco quæritur : An, si de emptione & venditione conscriptum fuerit publicum instrumentum clam & occulte contractus intelligitur celebratus? Et facile quis respondebit negative. *ex l. non igitur. ff. de jure fisci*; non id clandestinum dici posse, quod constat ex publico instrumento. *Cap. olim de Verb. signif.* Verum rectius intelligitur clam & occulte factum, si per Notarium amicum dedita operâ & coram testibus domesticis ita factum, ut ad noticiam aliorum pervenire non possit. *Bar. in d. l. non intelligitur §. tacita. in princip. ff. de jure fisci.* Plura de probationibus & præsumptionibus qui desiderat, adeat. *Prosper. Farinac. de fals. & simulat. quest. 162. Honorat. Leotard. & alios late hanc materiam quoad præsumptiones & probationes tractantes.*

CAP. X.
DE
AFFINIBUS.

I.

Simulato instrumento affine est falsum. *l. ult. C. plus val.* Item Scallidus Contractus. *l. 5. pupillus. §. 4. in fin. de autorit. Tutor. Furtivus. l. 17. C. de rescind. vend. l. 15. ff. de donat. l. 7. §. 2. ff. de bon. damnas.* Quando aliquis contrahentiû multam fisco debitâ aut alia onera personalia vel res, furtim distraxisset ut declinet onera. seu debita; quæ si alter fraudis conscius vendat, rem & prætium amittit. *Brunn. ad b. l. Fraudulentus Contractus. Tiraq. de retract. convent. in fin. num. 125.* cum eo animo contrahitur, ut alius ex eo vel ejus occasione decipiatur, de quo notandum.

1. Ut in eo locum quoque habeat actio revocatoria, quâ contractus infringitur & tanquam contra legem initus rescinditur ipso jure. *l. 1. C. si in fraud. Patr. l. 16. ff. d. t. de Jure Patr.*

2. Illum non possunt allegare qui contraxerunt & fraudis participes extiterunt, quia propriam turpitudinem detegerent, quod nemini licet. *l. 5. C. de Serv. pign. dat.*

3. Fraus debet probari legitimis præsumptionibus. *l. 2. ff. que in fraud. cred.* alias in dubio non præsumitur. *l. merito ff. pro socio.* facilius verò præsumitur in contractibus quam ultimis vo-

luntatibus. *Bart. pro leg. ex hoc edicto. §. alienare ff. de alien. jud. caus.* Imo in Scripturis privatis frequens. *l. 1. §. edition. l. 2. & 3. ff. de fide instrum.*

4. Potest juramento confirmari quatenus respicit præjudicium jurantis. *Paul. Castren. l. contra Legem. ff. de LL. non verò quatenus aliis noceri potest. C. cum contingat de jur. jur. nec debet fieri per interpositam personam. l. 5. ff. si sponsus de donat. int. vir. & uxor. aut de contractu iu contractum. d. l. §. circa venditionem.*

II.

Affinis porro est Error Scribentis; qui si inciderit in nomine contractus non vitiat ipsum contractum, si ex aliis verbis apparet, quæ sit ejus species. *Bart. Zas. l. insulam de præscript. verb. l. si in nomine C. de testam.* Nec subscriptio quoque erronea vel sigillatio subscribenti seu sigillanti præjudicat, si instrumentum, seu scripturam antè non perlegerit. *l. 5. C. plus val. quod etiam procedit, si non intellexerit scripta, tunc sine his signatura vel sigillatio nullius est momenti. Wesenb. §. qui jussu Instit. qui cum eo qui in alien. potest. num. 6. l. 2. de reb. alien. & non alien. Paul. Christin. decis. 30. tit. 23. n. 10. & 11.*

CAP. ULTIMI

DE

CONTRARIIS.

I.

Simulatis negotiis, quibus variis modis homines licite ac illicite quicquam nonnunquam occultare solent, levi discursu nunc propositis ac delibatis. Ad contraria eorum, quæ ad suscepti discursus complementum supersunt devenio. Quorum I. Est Honestas animi. *l. 5. ff. §. 4. de auct. & censensu Tutor. in verbis: ut solent honestiores,* nihil enim justitiæ ac honestati magis congruum, quam curare ne dilectionem proximi offendamus, aut justitiam violemus in contrahendo: Hinc in contrahentis negotiis honesti viri, omne falsum ac perniciose fictum respuunt, & unice illud quod decorum & honestum peragere contendunt: quoniam id dicimur posse, quod honestum est. *in cap. fin. de re-script.*

1185
*script. in 6. in c. faciat homo. 12. quest. 2. nec ea nos facere creden-
dū, quæ contra bonos mores fiunt, aut pietatem, existimationem,
verecundiam nostram lædunt. l. filius qui furt. ff. de condit. inst. & in
l. Nepos procul. ff. de V. signif.*

II. Simulationi contrariatur Fides, quæ cum juxta Tull.
offic. 1. *Sit dictorum conventorumque constantia, & veritas l. 1. C.
plus val.* Simul in uno subjecto non consistere possunt. l. 13. §. 4.
trinital. ff. de reb. dub. l. mutius 30. pro socio. l. 188. R. 7. sed alter-
utro posito alterum necessario removetur. l. 12 & 15. *de Except.
rei jud. l. hæc verba. 124. de V. S.* Et cum in simulato nihil diutur-
num, Fides verò constans, & appellata quod fiat, ergo inter se
non unienda sed disjungenda omnino sunt.

III. Simulatum contractum tollit ipsa actus veritas, seu rei
evidentiā, de qua si constat omnis simulationis præsumptio ex-
cluditur. *Bald. in l. & q. 10. n. 3. C. de distraet. pignor. Capus de
accusat. c. 61. §. porro de appellationibus.* Veritas enim justitiæ co-
mes est, nec commentis & erroribus gestorum vitiatur, sed sem-
per ei locus in judiciis esse debet. l. penult. in fin. ff. de probat. &
l. illicitas. §. veritas. ff. de offic. presid. Emergit autem ista ex cu-
jusvis contractus naturā & nervosā judicis contemplatione ac
prudenti inquisitione, quo peracto, nulla tam vafre & occultè
res transigi potest, quin tandem temporis successu vestigia frau-
dem indicantia non appareant, juxta vulgare illud: veritas inter-
dum quidem premitur, sed non opprimitur. **Es wird nichts
so Klein gesponnen/es kömpt doch endlich an die Sonnen.**

Atq; hæc nunc sufficiant, L. C. quæ per discursū saltim de simu-
latis contractibus incomptis rebus ac literis perstringere volui:
Non equidem ignarus, quod multa politiora & subtiliora à Do-
ctoribus hūc deduci & ventilari potuissent; tamen cum ad id po-
tius adspirandum, quam in tanta adhuc judicii mei caligine &
immaturitate præstandum animus fuerit, feci hæc vice quod po-
tui: Non dubitans, quin humanæ sortis memor humanam

de meo errore, tua humanitate dextrè judica-
turus sis. Tribuens tan-
dem,

S. D. G.

Vita frequensq; via est per amici fallere
nomen,
Rara avis in terris candor, simulare fa-
gaci

Mente, isthoc laudatur opus, censetur & artis,
Usum demonstras, doctè proponis abusum,
Cuncta Tibi faustè cedant, fraus exulet omnis!

Honoris & benev. c. f.

CHRISTOPH. PHILIP. Richter /

D. Com. P. C. Collegii Jurid. Ord-
narius & P. P.

Dissimulare licet, rectè simulare licebit;
Verum fraus absit, candida mens maneat.

Hoc bene pertractas, mentem proponis apertè.

Patroni, doveo, sint sine Fraude Tui!

Eximio Dn. Stockio eruditæ

Dissertationis Autori, amico &
conterraneo meo per dilecto, de
profectibus egregiis
gratulor

GEORGIUS ADAMUS Struve.

D.

Duro sed justo constanti nomine gaudes,
Quid non sperabis posse venire Tibi?

Perdu-

ingl.

Perdurans penetrat tua virtus sola laborem,
Quæ Te immortalem reddere sola potest.
Est labor ingratus, quem debita præmia fallunt,
Te sequitur subito, quod petit hicce labor.

*Benevolentia testandi causâ
hac adponeb.*

ERNESTUS FRIDERICUS Schröter/
D. & P. P.

Sic majora petes vigilis stipendia curæ
Dum Tua non *simulas* spolia invidiosa The-
mistos.

Perge alacris laudandâ curâ fortiter eâdem,
Sic capies nostratis munera militiæ.

Per-Eximio Dn. Autori amicè gratulat.

JOHANN VOLK. Bechman/D.
& Pandect. Prof. Publ.

Quid sint Contractus simulati, ritè resolvis,
Atq; hi nū valeant, non valeantve doces;
Ast ut concordat, primâ quod fronte vocetur
Jus nostrum Sophie non simulata? Doce
Dissolve & nodos, quos pars adversa parabit,
Et mihi Philosophus non simulatus eris.

*In L. 1. §.
1. ff. de J.
& J. Phi-
losophia
non simu-
lata voca-
tur.*

*Ita Eximio Dn. Respondenti de egregio
hoc specimine gratul. hoc adpos.*

JOHANNES CHRISTOPHORUS Falckner/
J. U. D. & Prof. publ.

Suo

Suo
DN. CHRISTOPHORO
STOCKIO,

Theologi piis in Orthodo-
xam Ecclesiam meritis Clari, sancta
Canitie venerandi, Filio,

*Hospiti ut multo candore & modestia conspi-
cua, sic in primis dilecto & honorando,*

Præclaram non Moralium minùs, quàm
Juris Universi Scientiam diversis in Academiis
adquisitam, publico hoc specimine
luculenter ostensam,

gr.

Eidemq; Fortunam Virtute Ipsius Parem
pr.

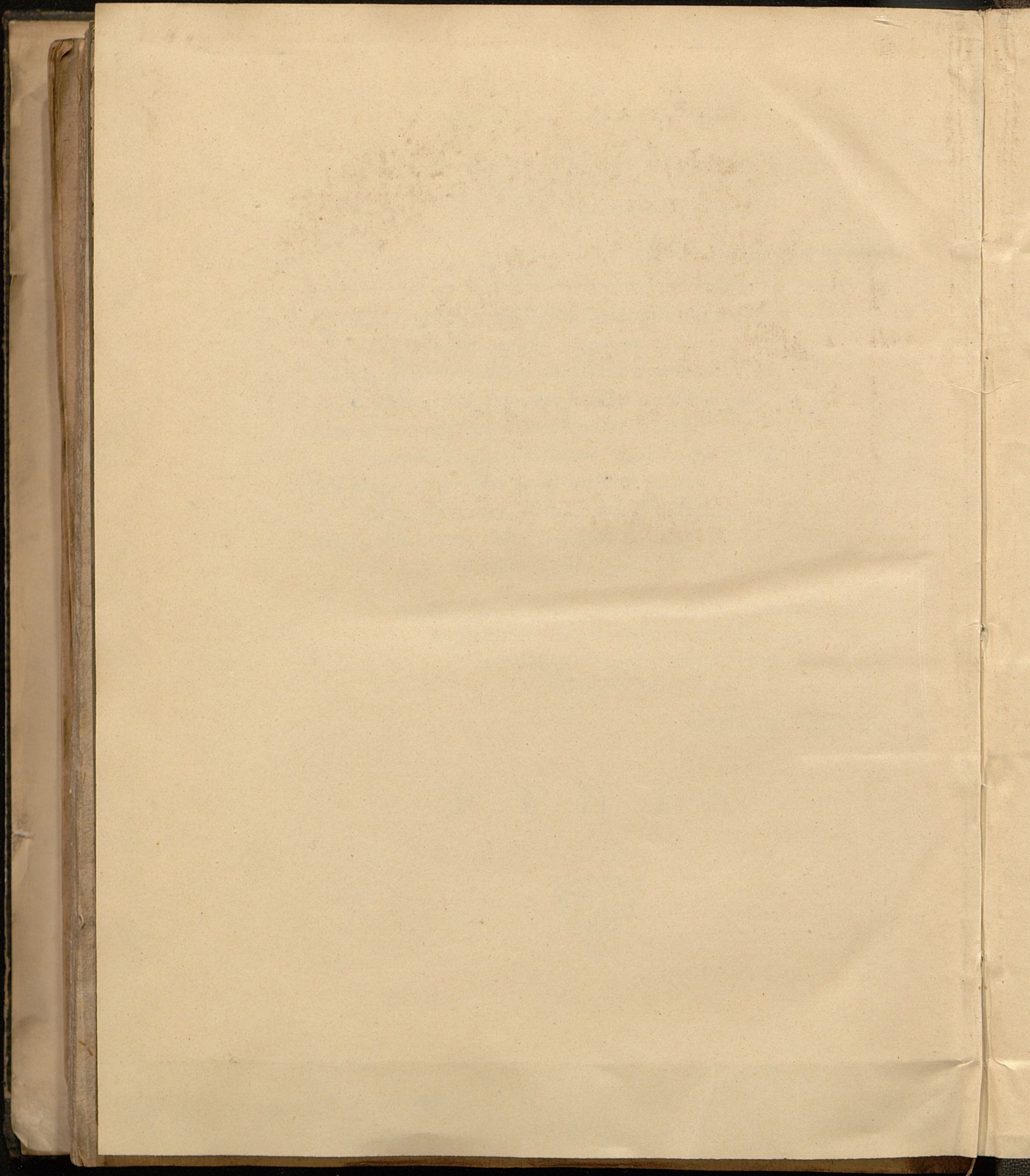
* * *

Nunc Virtute Tuâ, Pietateq; niteris. Olim
Publica nitetur Te SCIPIONE Salus.

Cal. fest.

GEORG. GOEZIUS,
Moral. Prof. Ordin.

Jena, Diss., 1667 Schr-Z

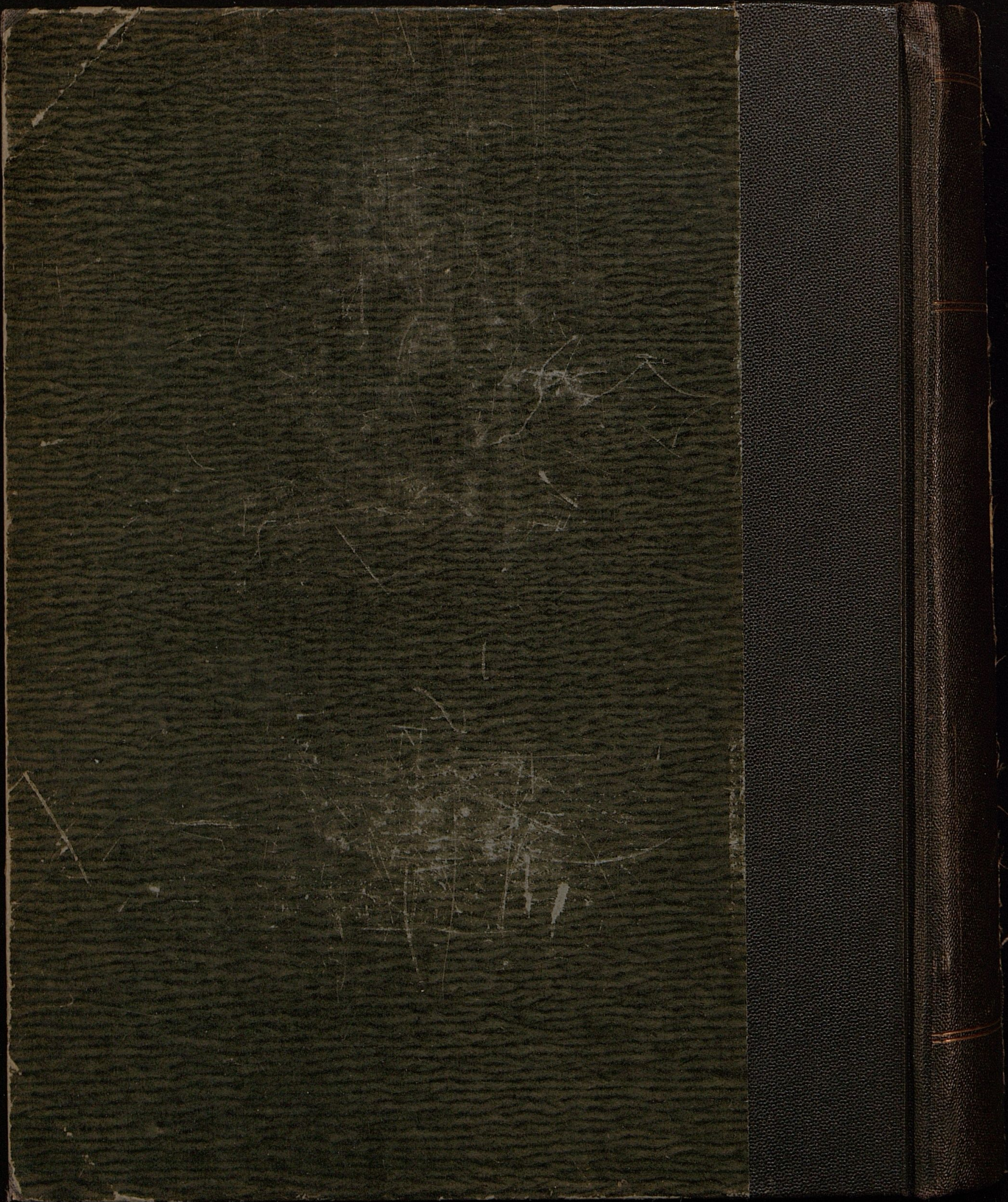
ULB Halle 3
004 386 817

f

Sb.

UOM

1770

1667,36^a 4163
2A

CHRISTI SUBVENIENTE BENIGNO SUBSIDIO
ANNUENTE.
MAGNIFICO JCTORUM ORDINE
IN
ILLUSTRI PROPTER SALAM ACADEMIA
PRÆSIDE
DN.

GEORGIO ADAMO STRUVIO,
HÆREDITARIO IN Uhlstädt/ CELEBER-
RIMI NOMINIS JCTO, ACADEMIÆ SALANÆ
ANTECESSORE FAMIGERATISSIMO, DUCUM SAXONIÆ
CONSILIARIO EMINENTISSIMO, FACULTATIS JURIDICÆ SE-
NIORE MERITISSIMO, CURIÆ PROVINCIALIS ET SCA-
BINATUS ASSESSORE GRAVISSIMO,
DOMINO PATRONO ET PROMOTORE JUGI OBSERVANTIÆ
CULTU SUSPICIENDO,

DISSERTATIONEM JURIDICAM
DE
SIMULATIS CON-
TRACTIBUS, .56.

P. P.
CHRISTOPHORUS STOCKIUS,

BARBYENSIS SAXO,

AUTOR.

A. O. R. M. DC. LXVII. DIE MENSE

H. L. Q. C.

JENÆ

Literis JOHANNIS NISL.

